

В авіакатастрофі в Ірані загинула уродженка Волині

с. 3 »

Четвер 9 січня 2020 року
№2 (16 592) Ціна 6 грн

Газета

volyn.com.ua | twitter.com/VolynNova | facebook.com/volyn.com.ua

■ Божа іскра

«Нема такої посади, на якій би я зрадив пісні...»

На сцені Андрій Мигуля окрилено-щаливий, неначе птах у польоті.

Директор Ковельської школи мистецтв Андрій Мигуля певний період працював начальником управління культури, заступником голови райдержадміністрації, але ніколи не сидів під час урочистостей у «начальницькому» ряду в залі, завжди перебував серед артистів за кулісами, на сцені. Три роки тому талановитий співак і менеджер очолив колектив закладу, з яким поріднився ще у дитинстві

Галина СВІТЛІКОВСЬКА

«МНОГІ ЛІТА» ДЛЯ ТАТА Й МАМИ

Сильний і ніжний голос Андрія Мигуля однаково широко полонить серця і в столиці, і в сільських клу-
бах, і у храмі. Та, як зізнається наш співрозмовник, найкраще йому співається в батьківському домі, що в селі Колодниця на Ковельщині.

— На сцену я вперше вийшов у 6 років разом із мамою у складі фольклорного колективу. Тато чудово грав на акордеоні, привезеному з Німеччини, де служив в армії. І для мене, малого, найбільшою

радістю було випробовувати цей інструмент. Ну а тепер найщасливіші емоції переповнюють душу, коли співаємо за святковим столом усією великою родиною. Як нещодавно, на мамин день народження, коли я, обидва брати, сестричка зібралися зі своїми сім'ями, — каже Андрій Дмитрович.

Закінчення на с. 12 »

РЕКЛАМА

ІМУ «ПРОЗРАНІЯ» Лицензія МОЗ України №№599764 від 5.12.2011 р.

**Не дайте
поганому зору
забрати мрію!**

15.01 → Любомль
16.01 → Стара Вижівка
17.01 → Горохів

ЦЕНТР
ВІДНОВЛЕННЯ ЗОРУ
АНАТОЛІЯ СОВВИ

Заслужений лікар України
Анатолій Совва

Прийом за попереднім записом:
0 800 331 331
дзвінки з усіх операторів безкоштовні
м. Луцьк, проспект Волі, 52

**Яку надалі
зиму
прогнозує
народний
синоптик?**

Передбачення
Володимира
Деркача

читайте на с. 16 »

■ Ніхто, крім тебе

«Саша, Злата і Христина —
ось наше багатство!»

Фото із домашнього архіву родини ЦЮРИКІВ.

2019-й, з яким ми попрощалися, для Альони і Сергія Цюриків, котрі проживають у Камені-Каширському, — особливий. Адже це рік і їхнього одруження, і народження доњок-трійнят (на фото). До речі, торік на Волині це єдиний такий щедрий «урожай»

с. 8-9 »

Вітаємо!

10 січня сім'я Михайлуків
святкує 60-річний ювілей рід-
ного тата, дорогого чоловіка
та люблячого дідуся

**Григорія Олексійовича
МИХАЙЛУКА,**

жителя селища Любешів.

Від щирого серця вітаємо
зі святом. Хай милосердний
Господь дарує прихильність,
оберігає та захищає повсяк-
час за ту щедрість, широту
душі, велике і добре серце.

Тобі сьогодні, рідний, 60!

Із вдячністю ми хочемо вітати
Тебе за мудрість батьківських

порад,

За вміння всім завжди допомагати.
За приклад чоловіка й сім'янина
І за могутні руки золот!

Нехай Господь пошле благословення,
Здоров'я сил дарують всі святі!

З безмежною вдячністю дружина Софія,
дочки Іванна та Катерина, зяті Володимир
та Ігор, онучки Анастасія і Катерина.

РЕКЛАМА

Якісні zws.com.ua
**ВІКНА
ВОРОТА**
Надійні
ДВЕРІ

При замовленні вікон
Москітна сітка
в подарунок!
30.01 по 31.01.2019р.

Ролети
Маркізи
Автоматика

Центр якісних технологій

Захід Вікна Сервіс

м. Луцьк, просп. Соборності, 26, тел.: 28-55-93, (095) 630-03-35, (068) 998-81-40
м. Луцьк, вул. Теремівська, 57, т.ф.: 71-70-54, (067) 334-76-67, (099) 233-10-66

НОМЕР ЕФЕКТИВНОЇ РЕКЛАМИ
050 994 9907

Добого дня вам, люди!

Запросіть синичок на корпоратив

З дитинства тішуся цими веселими пташечками, які, зачувши холоди, прилітають до людських осель і, зазираючи у вікно, натякають на пригощання

Лариса ЗАНЮК

Пригадую, тато вивішував їм сало на шнурочку, бо пернатим важко знайти поживу взимку, тож надіються на людину. Вони нам віддячать навесні, поїдаючи комах-шкідників. А поки що і в них «пташиний корпоратив», як жартома назвав свою світлину Микола Вареник. Він зазнімкував, як мобільний синичий оператор у годівничі скликає своїм цвінканням посестер із цілої округи, а за кілька хвилин біля пригощання збирається ціла зграя пташок і з апетитом налітає на сало, нанизане на мотузку. За якусь мить від улюбленого національного продукту залишиться тільки шнурочек. Але синички не забудуть добра, яке люди зробили для них. Коли минуться холоди, вони все одно прилітатимуть до вас, щоб заспівати пісню подяки. Про це поетично

Звістка про свіже сало розноситься миттєво.

Фото Миколи ВАРЕНІКА

пише Дмитро Павличко:
 «Синичка дзьобала сало,
 прив'язане до вікна,
 А потім сала не стало,
 та все прилітала вона.
 На скрипці грала під хатою,
 але не просила їди,

Бо стала сама багатою —
 минулися холоди.
 І з вдячності вона грала,
 неначе скрипаль-корифей.
 А хата її відповідала
 щасливим сміхом дітей».

Хто відшкодує збитки?

Вранці першого дня Різдва Христового в одному з будинків у центрі Нововолинська, на бульварі Шевченка, через раптове значне збільшення напруги в електромережі ледь не сталася біда

Алла ЛІСОВА

У під'їздах, де спрацювали запобіжники, лише пропала електроенергія в оселях. А в одному через незрозумілій поки що збій у системі виникло сильне задимлення, у мешканців чотирьох квартир згоріло дороговартісне обладнання та побутова техніка. На місці надзвичайної події прибули працівники «Волиньобленерго», управляючої житлової компанії, поліції та пожежники. Але причин пригоди наразі ніхто не назвав. Людей найбільше цікавить питання, хто компенсує їм чималі збитки й хто відповідає за те, аби подібне не повторилося.

Вітаємо!

Відсвяткувала золотий ювілей чаїрівна жінка з добрим серцем і щирою душою, хороша колега

**Марія Андріївна
САЙЧУК.**

Минули, наче мить,
 десятки літ,
 Вони — як дощик
 по тоненькій шибці.
 Вони — як ніжний
 яблуневий цвіт,
 Вони — як струни
 в першій скрипці.

Тож хай той цвіт повік не обліта,
 Нехай струна співає, а не рветься,
 Хай доля не скупиться на літа,
 А Божа благодать панує в серці.

Нехай життя квіте буйним цвітом,
 Та день народження приходить знов і знов,
 А доля хай дарує з кожним роком
 Міцне здоров'я, щастя та любов!

З повагою колектив сектору передплати
 Волинської дирекції АТ «Укрпошта».

Марія Андріївна САЙЧУК.
 Минули, наче мить,
 десятки літ,
 Вони — як дощик
 по тоненькій шибці.
 Вони — як ніжний
 яблуневий цвіт,
 Вони — як струни
 в першій скрипці.

Тож хай той цвіт повік не обліта,
 Нехай струна співає, а не рветься,
 Хай доля не скупиться на літа,
 А Божа благодать панує в серці.

Нехай життя квіте буйним цвітом,
 Та день народження приходить знов і знов,
 А доля хай дарує з кожним роком
 Міцне здоров'я, щастя та любов!

З повагою колектив сектору передплати
 Волинської дирекції АТ «Укрпошта».

«Я тобі не бабуся з кішкою»

За кілька днів до Нового року до пенсіонерки Марії Іванівни зателефонував якийсь чоловік

Костянтин МОРОЗ

— Ваш онук сків ДТП, — пояснював незнайомець. — Розбив іномарку, є жертви. Щоб допомогти онукові уникнути тюрми, потребні гроші — 30 тисяч гривень. Зараз до вас приїде наш чоловік. І про цей дзвінок ні кому.

— Але у мене вдома немає таких грошей, — схлипнула Марія Іванівна. — Таку суму можна зняти тільки в банку...

— До будинку під'їдуть сріблясті «Жигулі» і відвезуть туди, куди потрібно. І пам'ятайте: ні кому ні слова!

Зупинившись біля банку, водій притиснув палець до губ. Марія Іванівна відповіла йому тим же. Повернулася через півгодини:

— Пін-код від картки забула, — важко зітхнула вона. — На дачу треба їхати. Він у мене там, у зошиті записаний...

Дачу, що була за 30 кілометрів від міста, Марія Іванівна покинула з двома великими торбами картоплі, сіткою цибулі і сумкою з консерваціями.

— Вантаж у багажник і поїхали! — сказала вона сердитому водієві.

— У банк? — перепитав той.

— Додому, — кинула Марія Іванівна. — Не з картоплею ж до банку їхати?! А по дорозі біля супермаркету зупинись, треба хліба і молока купити...

Водій нервував, а Марія Іванівна була, як слониха, спокійна.

— Чим сидіти без діла, допоміг би бабусі, — промовила вона.

І шахрай покірно потягнувся за нею на п'ятій поверх. А там його вже чекали поліцейські.

— А як же онук?! — розгубився затриманий.

— Немає в мене ніякого онука, — спокійно відповіла «жертва» шахраєства.

— Навіщо тоді було в банк їздити?

— Щоб за квартиру і телефон заплатити.

— А на дачу?

— Щоб продукти до новорічного столу привезти, — усміхнулася Марія Іванівна. — Ти дуже вчасно зателефонував. Я тобі не бабуся з кішкою, а майор міліції у відставці.

10 СІЧНЯ

Сонце (схід — 8.18, захід — 16.34, триvalість дня — 8.16).

Місяць у Раку. 17 день Місяця.

Іменинники: Петро, Юхим.

11 СІЧНЯ

Сонце (схід — 8.17, захід — 16.35, триvalість дня — 8.18).

Місяць у Раку, Леві. 18 день Місяця.

Іменинники: Марко, Іван, Георгій, Єгор, Юрій.

12 СІЧНЯ

Сонце (схід — 8.17, захід — 16.36, триvalість дня — 8.19).

Місяць у Леві, Діві. 19 день Місяця.

Іменинники: Федора, Макар, Антон.

13 СІЧНЯ

Сонце (схід — 8.16, захід — 16.38, триvalість дня — 8.22).

Місяць у Леві, Діві. 20 день Місяця.

Іменинники: Меланія, Петро, Мартина.

14 СІЧНЯ

Сонце (схід — 8.15, захід — 16.39, триvalість дня — 8.24).

Місяць у Діві. 21 день Місяця.

Іменинники: Григорій, Емілія, Богдан.

Золоті слова

«Час дякувати й рухатись далі.
Нам траплялися різні часи. Нам траплялося бачити різний вияв
підлоти. Були часи, коли говорили
— значило не боятись.

І є часи, коли не боятись — значить говорити. Був час, коли любов'ю можна було ділитись із тим, хто не вірить. Надійшов час, коли вірою вимірюється наша любов».

Сергій ЖАДАН.

■ Погода

**«І вона розсипала
борошно, мов
дзвінкий порошок,
і чекала кожного
вечора, коли вже
підуть сніги»**

Сергій Жадан оспівує романтичну панянку, яка прагла справжньої зими. «Але сніг, на відміну від неї, так тоді й не пішов», — резюмуємо разом із поетом

Бо за прогнозом чергового синоптика Волинського обласного гідрометеоцентру Світлани Гончаренко, **10 січня — хмарно, невеликий дощ, вночі мокрий сніг, місцями ожеледиця**. Вітер південно-західний, 5–10 метрів за секунду. Температура повітря вночі — мінус 2–плюс 3, вдень — 2–7 градусів тепла.

11-го — хмарно, невеликий мокрий сніг та дощ, місцями ожеледиця. Вітер західний, 7–12 метрів за секунду, місцями пориви 15–20. Температура повітря вночі — 0–5, вдень — 2–7 градусів тепла. **12, 13-го — мінлива хмарність, без опадів**. Вітер західний, 3–8 метрів за секунду. Температура повітря вночі — 0–5, вдень — 2–7 градусів тепла. За багаторічними спостереженнями, найтепліше 10 січня було 2007 року — плюс 11, найхолодніше — 1950-го — 25 градусів морозу.

У Рівному 10 січня дощ. Температура повітря — 0–2 градуси тепла. **11-го — дрібний дощ**. Температура повітря — 1–3 градуси тепла. **12-го — хмарно, без опадів**. Температура повітря — мінус 1 — плюс 2 градуси тепла. **13, 14-го — без опадів**. Температура повітря — від одного градуса морозу до одного градуса тепла.

Ведуча рубрики
Людмила ВЛАСЮК.

Тел. 72-38-94

■ Шок!

ISNA PHOTO

Rouhollah Vahdati

На цій світлині спокійно не можна дивитися...

Зі 176 людей, які були на борту, не вижив ніхто – серед них і волинянка

Учора в Ірані зазнав катастрофи літак українських авіаліній, який прямував до аеропорту «Бориспіль»

Пetro МАКАРУК

Воєнг 737 авіакомпанії «Міжнародні авіалінії України» («МАУ»), що рухався за маршрутом Тегеран — Київ, розбився вчора рано-вранці невдовзі після вильоту з аеропорту Імама Хомейні в Тегерані.

Всі, хто був на борту літака, а це 167 пасажирів і 9 членів екіпажу, загинули.

Серед тих, чиї життя обрвалися, були громадяни 7 країн: Ірану (82 людини), Канади (63), України (2 пасажири + 9 членів екіпажу), Швеції (10), Афганістану (4), Німеччини (3) і Великої Британії (3). Зачепила біда і Волинь: у цьому польоті обрвалося життя стюардеси з Нововолинська Юлії Сологуб...

Президент України Володимир Зеленський висловив співчуття з приводу загибелі пасажирів та екіпажу літака. Через катастрофу він терміново перервав поїздку до Оману.

У «МАУ» заявили, що літак 2016 року виробництва, був отриманий авіакомпанією безпосередньо із заводу концерну. Пройшов останнє

Фото volynpost.com

Це був останній політ нововолинянки Юлії Сологуб.

Через катастрофу Володимир Зеленський терміново перервав поїздку до Оману.

планове техобслуговування 6 січня цього року.

«Це був один із кращих наших авіалайнерів з прекрасними, надійними пілотами, — заявив президент «МАУ» Євгеній Дихне. — Маючи сьогодні дані, що літак набрав 2400 метрів висоти, помилка екіпажу — мінімальна, ми її просто не припускаємо».

Посольство України в Ірані заявило, що версія теракту чи ракетної атаки як

причини катастрофи виключається. Однак пізніше ця інформація зникла із сайту посольства...

P. S. Учора на брифінгу прем'єр-міністр Олексій Гончарук зазначив, що двоє пасажирів, які мали летіти цим рейсом, не сіли на борт. А також додав, що урядом прийнято рішення про припинення роботи українських авіакомпаній у повітряному просторі Ірану. ■

■ Кримінал

ПОРАНЕННЯ БУЛО СМЕРТЕЛЬНИМ

До поліції 8 січня близько 03.20 надійшло повідомлення від медиків Костопільської лікарні Рівненської області з приводу того, що до них із тілесними ушкодженнями доставили 36-річного місцевого жителя. Попри вживі реанімаційні заходи через 20 хвилин потерпілий помер

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Cлічо-оперативна група та керівництво місцевої поліції, повідомляє відділ комунікації відомства, попередньо встановили, що у загиблого, раніше судимого за вчинення крадіжок та грабежів, тривалий час були неприязні стосунки із 19-річним жителем району. Черговий конфлікт між ними виник напередодні. Аби поквитатися з чоловіком, який відпочивав у місцевому кафе, молодик прийшов туди й викликав його на вулицю. Зі слів очевидців, під час з'ясування стосунків хлопець дістав зброю та вистрілив у суперника. Свідки події викликали «швидку». Втім, потер-

пілій помер у лікарні внаслідок вогнепального поранення грудної клітки в ділянці серця.

Після скосного зловмисник утік. На його пошуки (міг пересуватися на автомобілі Volkswagen Caddy) орієнтували всі групи реагування та патрульну поліцію. Близько восьмої ранку екіпаж правоохоронців на автодорозі Городище — Рівне — Старокостянтинів біля перехрестя із круговим рухом зупинив вказану іномарку. У ній перебував підозрюваний разом із батьком та товаришем. «Нині вирішується питання про затримання 19-річного костопільчанина та поміщення його до ізолятора тимчасового тримання», — повідомив начальник Костопільського відділу поліції Руслан Яковчук. ■

НОВИНИ КРАЮ

ШАХТА №10 «НОВОВОЛИНСЬКА» ЗНОВУ З НОВИМ КЕРІВНИКОМ

Наприкінці минулого року за власним бажанням звільнився очільник ДП «Передпускова дирекція шахти №10 «НВ». Міністерством був оперативно призначений новий директор — досвідчений гірничий інженер Олександр Стойловський

Роксолана ВІШНЕВИЧ

Bін мав намір провести кардинальні реорганізаційні зміни, залучити кошти держбюджету, інвесторів. Після ознайомлення з підприємством, трудовим колективом заявив, що ставить за мету добудувати підприємство і видавати на-гора вугілля. Не вийшло. У держбюджеті на 2020– на добудову десятої шахти не передбачено ні копійки. Олександр Стойловський звільнився із займаної посади, можливо, через те, що не прислухалися до його пропозицій. Обов'язки директора виконував головний інженер Віктор Ковтун.

Як стало відомо, 8 січня очільником шахти № 10 став Едуард Кукушний, який досі працював у ДП «Національна вугільна компанія». ■

ДВОЄ ОСІБ ЗАГИНУЛИ, ТРОЕ – В ЛІКАРНІ

5 січня близько 7-ї години ранку біля селища Ратне стала автопригода зі смертельними наслідками

Олег ПЛАЗОВСЬКИЙ

Pопередньо встановлено, що водій Volkswagen T-4, 36-річний житель Ратнівського району, ймовірно, не впорався з керуванням та зіткнувся із автомобілем Ford Transit під керуванням 71-річного ратнівчанина, який рухався у зустрічному напрямку. В результаті загинули водій автомобіля Ford Transit та пасажир Volkswagen T-4. Ще 5 осіб отримали тілесні ушкодження, трох із них госпіталізували.

На місці працювала слідчо-оперативна група поліції. Відомості слідчі внесли до Єдиного реєстру досудових розслідувань за ст. 286 (порушення правил безпеки дорожнього руху або експлуатації транспорту особами, які керують транспортними засобами) Кримінального кодексу України. Правоохоронці з'ясовують усі обставини трагедії.

Поліція Волині закликає громадян неухильно дотримуватися вимог правил безпеки дорожнього руху. ■

УЦІЛІВ ЛИШЕ ВИНУВАТЕЦЬ АВАРІЇ

Смертельна ДТП трапилася 3 січня близько 17-ї години на шляху Городище–Рівне–Старокостянтинів

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Pоліцейські на місці події встановили, що 31-літній житель села Гільча Друга Здолбунівського району, водій автомобіля ВАЗ 2110, виїжджаючи із другорядної дороги на головну, не надав перевагу в русі та зіткнувся з іномаркою Renault Trafic під керуванням 58-річного мешканця Білашева. Від удару мікроавтобус відкинуло на зустрічну смугу, де він врізався в автомобіль Honda Civic, яким керував 32-літній житель села Здовбиця.

За повідомленням сектору комунікації поліції Рівненщини, внаслідок дорожньо-транспортної пригоди керманич Honda від отриманих травм загинув на місці. Водія мікроавтобуса намагалися врятувати медики «швидкої», але травми виявилися не сумісними з життям. Кермунальник «Жигулі» не постраждав, згідно з медичним освідуванням він був тверезий.

За фактом порушення правил безпеки дорожнього руху, що спричинили загибел двох людей, правоохоронці розпочали досудове розслідування за частиною 3 статті 286 Кримінального кодексу України. 31-річного жителя Гільчі затримали та помістили до ізолятора тимчасового тримання. Всі обставини трагічної ДТП з'ясовують поліцейські. ■

ХОТИВ ВІДКУПИТИСЯ ВІД ПАТРУЛЬНИХ

У ніч на 8 січня в Луцьку на вулиці Ковельській командирський екіпаж зупинив водія «Жигулів» за порушення правила дорожнього руху

Ольга БУЗУЛУК

Pри спілкуванні правоохоронці побачили у 53-річного керманича ознаки сп'яніння. Алкотестер показав у крові 1,56 проміле, що майже у 8 разів перевищує допустиму норму! Під час оформлення адміністративних матеріалів водій запропонував патрульним хабар та поклав у службовий автомобіль 200 доларів з метою уникнення відповідальності. На місці викликали слідчо-оперативну групу: тепер порушників загрожує ще й кримінальна відповідальність. ■

Більше новин — на сайті VOLYN.COM.UA

Погляд

Катерина ЗУБЧУК,
заслужений журналіст
України

«ДОБРИЙ ВЕЧІР ТОБІ, ПАНЕ ГОСПОДАРЮ»

Колядку про те, що «прийдуть до тебе три празники в гості», напередодні Різдвяних свят почула в ютюбі — співав чоловічий хор канадського міста Едмонтон. І пройнялася повагою до виконавців, які не відрвалися від українського коріння

Нащадки наших співвітчизників, які потрапили за океан у першу й другу хвилі еміграції, чи ті, хто дітьми був, як наприкінці вісімдесятих — на початку дев'яностих років минулого століття (на зламі Радянського Союзу і народження незалежної України) опинився з батьками на чужині, розчуліли багатьох. Про це свідчать численні коментарі. Зокрема, і такі: «Люди емігрували у чужу країну, але не розчинилися в масі — зберігають своє походження, мову, культуру. Є чому повчитися», «Чомусь слози течуть... Коли ми вже будемо достойно жити на своїй землі?». Але трапляються й інші думки. На зразок ось цих: «Добре любити таку Батьківщину здалеку. А пожити в ній — слабо?». І вже зовсім категоричне, з ноткою докору: «Патріоти повинні жити в Україні, як ми. І любити її тут, а не в Канаді. Повертайтесь. До зустрічі!».

Так склалося історично, що одною з найпопулярніших країн, куди емігрували українці, починаючи з XIX століття, стала Канада. За кількістю (а це 1,2 мільйона) країна Кленового листка поступається лише Росії, де живе майже 3 мільйони наших співвітчизників. І тенденція до міграції зберігається. Недавно стало відомо, що Канада упродовж наступних трьох років має намір прийняти понад мільйон осіб з усього світу. Знову ж таки не забарився коментар, озвучений під час одного з телевізійних політичних шоу: мовляв, як ви думаете, кого в цьому «мільйоні» буде найбільше? Звичайно, українців, які скористуються можливістю знайти кращий заробіток за кордоном і допомагатимуть «будувати сильнішу Канаду», що й задумав уряд цієї країни.

Звісно, прикро, що розіїжджається по світах, як не раз зазначалося, роботяча нація, — будь-яка країна, куди потрапляють українці не має нічого проти наших співвітчизників, їх усюди охоче приймають. А ще прикіше, що багато з них ніколи вже не повертаються. Оскільки на кардинальні зміни у своєму житті готові переважно молоді люди, то й виходить, що чиєсь онуки виростають на чужині. Ось і в Туричанах Турійського району живе сім'я Ткачуків, про яку якось розповідала наша газета як про хранителів історичної минувшини рідного села. А їхня донька у 1990 році поїхала в Канаду. І вже 30 літ вона там.

Хоч виrushala, можна сказати, в нікуди. Мала адресу вихідця із Туричан, який свого часу оселився в провінції Манітоба. Брала квиток, як кажуть, в один кінець. Однак після короткого гостювання той колишній волинянин посадив дівчину в автомобіль і завіз в аеропорт, щоб верталася додому. Але в ней були зовсім інші плани: не в Україну вона полетіла, а в Монреаль, до людей, з якими познайомилася в дорозі за океан. Вони, ніби передчуваючи, що в дівчини щось може не скластися, запросили її до себе на всякий випадок, продиктувавши адресу. Цей «всякий випадок» і виручив. У Монреалі почалася нова сторінка життя Тетяни. І була вона успішна. Жінка працює в туристичній фірмі. Виручило значною мірою те, що знала французьку, яку вчила в школі та педінституті, — у Монреалі 60 відсотків населення з 4 мільйонів загальною кількості розмовляє саме цією мовою.

Двоє синів народилися і виросли за океаном. Уже й онук є. Торік сімейство приїжджало у повному складі на Волинь, зокрема і в Туричани до батьків. Тішить, як розповідала маті Тетяни Віра Миколаївна, що від тата й мами (чоловік доньки — лучанин) її онуки чують українську, тож у спілкуванні з бабусею й дідусям мовного бар'єру не було. І, мабуть, так само знають українські пісні. І якщо не на весь світ у якомусь торговому центрі, як чоловічий хор Едмонтона, то в себе вдома, в родинному колі співають різдвяну колядку. А може, колись подарують цю зимову казку і своїм бабусі й дідусею, а вже ті «і столи застелять, та все килимами».

...У ці дні українські колядки лунали на італійських вулицях, у метро столиці Франції. Воістину «нашого» цвіту — по всьому світу! ■

Політика

Історичне фото для нашої країни — через кілька хвилин Вселенський Патріарх Варфоломій визнає канонічність ПЦУ.

«Для нас, українців, власна церква — це гарантія нашої духовної свободи і злагоди»

Про це 6 січня, у річницю надання Томоса Православній церкві України, написав на своїй сторінці у мережі Facebook п'ятий Президент, лідер партії «Європейська солідарність» Петро Порошенко

Дарія КЛИЧ

«**С**ьогодні — рік, як автокефальна Православна Церква України отримала Томос!

Я пам'ятаю кожен день, який ми пройшли, щоб отримати духовну незалежність. Я пам'ятаю кожну зустріч та розмову з Вселенським Патріархом. Пам'ятаю, як сьогодні, хресний хід у Києві, на який прийшли тисячі українців. Далі був Об'єднавчий собор у Михайлівському Золотоверхому. Й історичний день для всіх українців — підписання та отримання Томоса.

Для нас, українців, власна церква — гарантія нашої духовної свободи. Це — запорука суспільної злагоди!

Дякую кожному, хто молився, хто невтомно працював над її становленням, творив єдність і відновлював справедливість. Ми виконали свій обов'язок перед попередніми і наступними поколіннями. Слава Богу! Слава Україні!» — написав Петро Порошенко.

Тим часом митрополит Православної церкви України Епіфаній в ефірі телеканалу «Прямий» заявив про перешкодження з боку обласних держадміністрацій

з боку обласних держадміністрацій переходу парафій від УПЦ МП до ПЦУ.

«Близько 600 парафій Московського патріархату приєдналися до Православної церкви України. Частина де-факто, а ча-

«І коли цей процес буде розблокований, то в майбутньому ми побачимо ще одну таку хвилю переходів з Московського патріархату до Православної церкви України», — вважає він. «Попередня влада більш від-

«**Митрополит Православної церкви України Епіфаній в ефірі телеканалу «Прямий» заявив про перешкодження з боку обласних держадміністрацій переходу парафій від УПЦ МП до ПЦУ.**

стина вже юридично оформили свої документи. Бо практично по кожній парафії, яка перейшла і приєдналася, Московський патріархат подав судовий позов. І у з'язку з цим певною мірою вони призупинили процес переєстрації.

І зараз ми бачимо, що існують перешкодження з боку держави — на рівні обласних адміністрацій немає бажання здійснювати перереєстрацію. Хоча це теж протизаконно».

Епіфаній наголосив, що ПЦУ зверне увагу української влади на «блокування» з боку облдержадміністрацій.

повідальню ставилася до церкви, зараз у нас також добре відносини з українською владою, без якогось втручання, та на місцях немає інколи такого сприяння і певної допомоги.

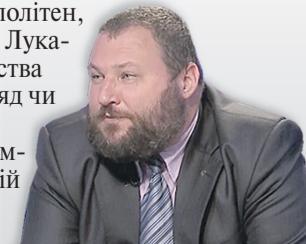
Але в майбутньому, я перевонаній, надалі держава зрозуміє до кінця ту роль, яку відіграє українська церква, справжня українська церква, которая стоїть на засадах того, щоб Україна була сильною державою. Ми не державна церква, ніколи цього не прагнули і не були нею. Але ми є державницькою церквою», — наголосив митрополит Епіфаній. ■

Пряма мова

Свіген ДИКИЙ, біолог, екскомандир роти батальйону «Айдар», про новорічну промову Володимира Зеленського, у якій він заявив, що нема різниці, яку назу носить вулиця, лиши бона була освітленою та заасфальтованою:

Спроба знайти спільне для всіх мешканців України в тому, що «вулиці мають бути заасфальтованими та освітленими», якнайкраще демонструє фальшиву суть пропонованого нам «Зе-примирення». Дійсно, ніхто не проти асфальту та ліхтарів. Але гарний стан вулиць буває і у вільних країнах на кшталт США чи Західної Європи, і у тоталітарних. У Пхеньяні дуже гарний метрополітен, але чомусь далеко не кожен погодиться жити у Північній Кореї. У «батьків» Лукашенка дуже непоганий стан доріг, але це не компенсує викрадення та вбивства опозиціонерів. Адольф Гітлер залишив по собі чудові автобани, але ж навряд чи Зеленський готовий за це пробачити йому Голокост?

З цієї ж фальшивої «опери» і співи про назви вулиць та пам'ятники. Не сумніваюсь, що, якби у сучасній Німеччині зберігалася вулиця Геббельса, на ній був би чудовий асфальт і ліхтарі сяяли б світлодіодними лампами. Цікаво, що Зеленський відчував би, крокуючи цією вулицею?

■ Резонанс

РІВНЕНСЬКИЙ ДЕПУТАТ КУЧЕРУК ХОЧЕ АТОМНУ БОМБУ

На початку 1990-х Україна мала одні з найбільших запасів ядерної зброї у світі. Допоки у 1994 році добровільно не відмовилася від радянського спадку у 1996-му не віддала останню ядерну боєголовку. З того часу не раз тривали дискусії, чи правильно зробила незалежна Україна, що зреється ядерного статусу. З початком війни на Сході були навіть спроби розглянути це питання у парламенті, проте законопроект так і не внесли на голосування. Минулоріч, з обранням нового глави держави парламенту, обговорення вкотре активізувалося. Вирішила втрутитись у державне питання і Рівненська обласна рада, яка, виходячи за свої повноваження, закликала Президента, Кабмін та Верховну Раду повернути Україні ядерну зброю

Левко ЗАБРІДНИЙ

Після розпаду СРСР в Україні залишилося 1,7 тис. ядерних боєголовок, 44 стратегічні бомбардувальники та 176 міжконтинентальних ракет. Для порівняння, Велика Британія на сьогодні має трохи більше 200 боєголовок, Китай — 280, США та Росія — понад 6000. У жовтні 1991 року Верховна Рада ухвалила постанову «Про без'ядерний статус України», а у грудні 1994-го разом із США, Росією та Великою Британією підписала часто згадуваний останні п'ять років Будапештський меморандум, який мав гарантувати Україні повагу незалежності, суверенітету та кордонів. Босприпаси з України вивозили два роки і повернути їх тепер не вдається. Хіба створити нові — на чому й наполягають прихильники ідеї відновлення ядерного статусу України. Серед останніх — 41 депутат Рівненської облради, які у грудні проголосували за відповідне звернення до центральних органів влади.

«Ми, депутати Рівненської обласної ради, вважаємо за необхідне в умовах агресії Російської Федерації проти України відновити ядерний статус нашої держави, роз-

Фото rivnepost.rv.ua.

Микола Кучерук: «Окрім нас самих, нас не захищить ніхто».

почати виготовлення власної ядерної зброї, — йдеться у зверненні. — Взяті зобов'язання Будапештського меморандуму не були виконані. На нашу думку, такі дії Російської Федерації стали можливими значною мірою завдяки наявності у неї ядерного арсеналу та відсутності його у нас. В Україні є необхідний науково-технічний та промисловий потенціал для виготовлення ядерної зброї».

Автором проекту звернення виступив голова фракції «Батьківщина» Микола Куче-

хтось. Україна була третьою у світі за ядерним потенціалом, ми мали зброї, мабуть, більш ніж на 100 млрд доларів, а що отримали взамін? Папірчик, один із підписантів якого на нас напав. Для відновлення ядерної зброї можна видати внутрішню позику, щоб українці могли купити облігації, як було після Другої світової. А потім держава, коли стане багатою, розрахується з простими людьми.

За підрахунками видання «Слово і діло», на відновлення ядерного статусу (якщо гово-

А на звернення Рівненської облради Верховна може відреагувати як зазвичай — тобто ніяк.

рук. До слова, у березні 2014 року нинішній обласний депутат Валентин Королюк (теж представник «Батьківщини»), будучи народним депутатом, виступив співавтором законопроекту про відновлення ядерного потенціалу України, проте до розгляду у сесійній залі так і не дійшло.

— На мою думку, Україна та наші науковці готові до відновлення ядерного статусу, але головне те, що, окрім нас самих, нас не захищить ніхто, — зазначає Микола Кучерук. — Будапештський меморандум не працює, тому потрібно захищати самих себе, а не перейматися, що там подумає Європа чи ще

рити про технічну та фінансову (у складові) Україні потрібно 5–7 років та 200–300 млн доларів щорічних інвестицій. Але справа не лише у величезній сумі. Заява про відновлення такого статусу спровокує критику Європейського Союзу та США, а отже Україна може втратити фінансову підтримку, що, своєю чергою, спровокує інфляцію та спад в економіці. Ризикувати цим парламент поки не береться. Принаймні законопроект про відновлення ядерного статусу не подала ще жодна фракція. А на звернення Рівненської облради Верховна може відреагувати як зазвичай — тобто ніяк. ■

Телеведуча і кума Путіна Оксана Марченко (на фото) разом із чоловіком — лідером партії «Опозиційна платформа — За життя» Віктором Медведчуком побували на різдвяній службі у Святогірському Зимненському ставропігійному жіночому монастирі УПЦ (МП). Відома журналістка прийняла причастя та записала різдвяне привітання для своїх прихильників. Оксана Марченко звернулася до них зі словами: «Христос народився! Славімо його!». А решту промови говорила російською.

Фото з фейсбуку-сторінки Оксани Марченко.

■ Такі реалії

Що чекає пенсіонерів у 2020-му

Нинішній рік принесе українцям чимало приємних і не дуже змін. Зокрема, пенсіонерам і тим, хто збирається на заслужений відпочинок

Євгенія СОМОВА

ЗБІЛЬШАТЬСЯ МІНІМАЛЬНІ ВИПЛАТИ

У Законі про Держбюджет на 2020 рік заплановано по-даліший ріст прожиткового мінімуму. З 1 липня — на 91 гривню, а з 1 грудня — на 71. Відповідно збільшаться і пенсії. Впродовж року мінімальна виплата змінюватиметься двічі. З 1 липня зросте з 1638 гривень до 1712, а з 1 грудня — до 1769.

ДОПЛАТА ЗА ВІК

У цьому році Президент України Володимир Зеленський анонсував можливе підвищення пенсій людям, старшим 80 років. Планується, що їм доплачуватимуть від 400 до 1000 грив

мати щонайменше 27 років страхового стажу. Іншим доведеться працювати до 63 або 65 років, залежно від наявності стажу і дати звернення за призначенням виплати. Зазначимо, що співвідношення віку і страхового стажу щороку буде збільшуватися на рік. Тобто, якщо у 2021 — 2022 роках вийти на заслужений відпочинок у 60 зможуть люди, які мають відповідно 28 і 29 років страхового стажу, то в 2028-му — ті, котрі пропрацювали офіційно не менше 35 років.

Цьогоріч завершується пільговий період виходу на пенсію жінок. У 59,5 році зможуть зробити лише ті, які народилися між 1 жовтня 1960 року і 31 березня

Співвідношення віку і страхового стажу щороку буде збільшуватися на рік.

веня. Втім, підвищення відбудеться не відразу всім, а поступово. У 2020-му слід очікувати на доплату людям, старшим 80 років. На це мають виділити 13 млрд. Надалі вікова планка для надбавок буде знижуватися, запевняють в уряді. Отримати додаткові кошти зможуть і ті, кому 75, а згодом і сімдесятірні.

ЗРОСЛИ ВИМОГИ ДО ТРУДОВОГО СТАЖУ

У 2020-му почали діяти вимоги до тих, хто хоче вийти на пенсію у 60. Зробити це зможуть лише ті, хто буде

1961-го. Інші це право набути у 2021-му.

БУДЕМО ВІДКЛАДАТИ НА ДРУГУ ПЕНСІЮ

У березні очікується запуск програми виплати «другої пенсії». Про це повідомила голова парламентського Комітету з питань соціальної політики Галина Третякова. Суть її в тому, що кожен українець, який працює, повинен поповнювати свій особовий рахунок. Скільки класті на нього — вирішувати має сам. На цей рахунок може перераховувати гроші і його працедавець. ■

Фото 1news.com.ua.

А ви вже порахували свою пенсію?

Відомий український боксер чемпіон світу у першій важкій вазі Олександр Усик відвідав Рівне, де взяв участь у відкритому тренуванні. До академії бойових мистецтв «LEGION» він сам приїхав на «лексусі». Спортсмен зустрічався з дітьми у супроводі священиків, а також слухав колядки. Поруч із Усиком помітили скандально відомого острозького протоієрея УПЦ (МП) Віктора Земляного, якого звинувачували у розповсюджені творів, що пропагують культу насильства і жорстокості, та в порушенні рівноправності громадян залежно від їхнього ставлення до релігії.

■ Політика

ЧЕРЕЗ «ДОКТОРІВ АЛБАНІВ» ЗЕЛЕНСЬКИЙ ВІДМОВЛЯЄТЬСЯ ВІД КРИМУ

Неофіційна «лібералізація» з боку нинішньої влади прикордонного режиму для осіб, які незаконно відвідували півострів, крок за кроком наближає легітимізацію його анексії

Дарія КЛИЧ

Про це на своїй сторінці у мережі Facebook пише співголова фракції «Європейська солідарність» Ірина Геращенко, аналізуючи події останніх тижнів — приїзд до Києва зімальню групи телеканалу міноборони РФ «Звезда» виступ у шоу «95 кварталу» шведського виконавця Dr.Alban, анонсовану лекцію Ірини Хакамади та останній скандал із виступом російської блогерки Мітрошиной.

«У попередньому скликанні ВР наша делегація в ПАРЄ кожної сесії порушувала питання неприпустимості незаконного відвідування окупованого Криму іноземними політиками. Ми влаштовували обструкцію ліваку з Німеччини, який потім обходив нас десятою дорогою, ми зробили все можливе, аби керівництво Національної асамблей сенату Франції вилучити

«Зате пісні в нього хороші...».

Делегації «Л/ДНР» зустрічаються в Мінську з німецькими проросійськими депутатами, членами ПАРЄ. Нуль реакції української влади, парламенту, нашої делегації і профільних комітетів», — констатує Ірина Геращенко.

«Щодня у ЗМІ читаємо но-

Щодня у ЗМІ читаємо новини про все нових і нових зальотних гостей, які ще вчора заробляли гроші в окупованому Криму і відпрацьовували рублі заявами про «невизначений статус» або «історически русский Крим».

валося за незаконну самовільну поїздку своїх проросійських правих, які сфотографувалися в Криму на фоні пам'ятника «зеленим человечкам». Ми як делегація публічно і жорстко реагували на кожен факт незаконного перетину українського кордону, відвідини Криму і Донбасу, засуджуючи будь-які спроби легітимізації анексії й окупації. Таку саму активну позицію займали профільні комітети закордонних справ і європінтеграції, їхні керівники Ганна Гопко і Марія Іонова,

всі члени комітетів не залишали без реакції жодного подібного вояжу», — нагадала Ірина Геращенко.

Вона також наголосила на важливості мати єдину позицію усіх органів влади у питаннях зовнішньої політики: «Ми говорили в один голос з АП і МЗС, використовуючи всі важелі парламентської дипломатії для захисту суверенітету, територіальної цілісності, кордонів нашої країни».

«Що ж відбувається зараз?

вини про все нових і нових зальотних гостей, які ще вчора заробляли гроші в окупованому Криму і відпрацьовували рублі заявами про «невизначений статус» або «історически русский Крим». А тепер «доктори Албани», ліберальні Хакамади, звьозди «Звезды», які блогерші, реперші виступають у Києві, веселять невибагливу публіку, читають лекції младшим браттям», — іронізує Геращенко.

Вона також акцентувала

увагу на тому, що Росія у своїх інтересах використовує міжнародні правові механізми для безпідставного переслідування за кордоном українських громадян.

«Поки частина українських депутатів (не «слуги», звичайно), політиків, громадських діячів в чорних списках Кремля, їм заборонено в'їзд у Росію, їх ще за надуманими червоними картками Інтерполу, інспірованими РФ, їх можуть затримати в третіх країнах — в Києві, як мухи на мед, злітаються рускомирці», — зазначила Геращенко.

«При цьому окуповані Крим і Донбас залишаються закритими для міжнародних моніторингових і гуманітарних місій, в тому числі для МКЧХ. Але там вільно шастають усі, хто підтримує політику Путіна про «кримнаш», — наголосила народний депутат.

«Що взагалі відбувається? В нас уже не діє заборона на в'їзд особам, які грубо порушили українське законодавство про незаконний перетин кордону? СБУ, прикордонна служба усвідомлюють ризики такої «лібералізації»? МЗС, ОП розуміють, що кожен подібний візит — це ще один крок до легітимізації анексії Криму, визнання, що порушувати наш кордон можна. Що все це віддаляє нас від повернення Криму», — передонала Ірина Геращенко.

«Вже цього місяця відбудеться сесія ПАРЄ. За участі російської делегації. Як наши депутати збиратимуться захищати Крим і Донбас, якщо вони весь цей час мовчать?» — дивується співголова фракції «Європейська солідарність». ■

■ У всіх на вустах

Фото day.kyiv.ua.

Одна ніч у президентському люксі Al Bustan Palace Ritz-Carlton Hotel коштує 4000 євро, у звичайному номері — 635 доларів.

Фото president.gov.ua.

Султан Оману Кабус бін Саїд не міг зустрічати Володимира Зеленського, адже зараз смертельно хворий.

Поїздка в Оман: «Офіційний візит» чи обман?

Затим, як ЗМІ повідомили, що Володимир Зеленський після відпочинку в засніжених Карпатах вирушив на сонячний курорт на Аравійському півострові, Офіс Президента поширив інформацію, що туди глава нашої держави поїхав за власний рахунок. А потім додав, що це — офіційний візит, і навіть продемонстрував фото зустрічі Володимира Зеленського з міністром Султанату Оман, який відповідає за закордонні справи, Юсуфом бін Аляві бін Аддаллою. Що з цього приводу думають відомі в країні журналісти-блогери?

ЮРІЙ БУТУСОВ,
ЖУРНАЛІСТ, ГОЛОВНИЙ
РЕДАКТОР САЙТУ
ЦЕНЗОР.НЕТ, ОГЛЯДАЧ
«ДЗЕРКАЛА ТИЖНЯ»:

«Зупиніться!

Звичайно, це ні-яково, коли Верховний Головно-командувач під час війни знаходить час для відпочинку на березі Індійського

oceану, поки підпорядкована йому армія мерзне в окопах на Донбасі. Тим більше ні-яково, якщо перемога на виборах досягається з гаслом «Президент повинен жити, як простий учитель, а простий учитель — як Президент»... Звичайно, це дурість — приховувати таку інформацію від своїх громадян, особливо якщо сам Зеленський висмі-

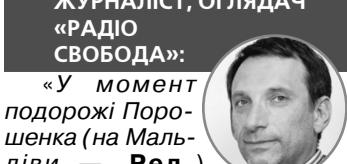
ював точнісінько таку дурість попереднього Президента в номері про «Петра Інкогніто» на Мальдівах в 2018-му. Але дурість і ніяковість вирішили ще принизити брехнею. Офіс Президента опублікував набір роз'яснень — «офіційний візит», про який «забули» заздалегідь повідомити, фотографії з якимось дядьком в арабському одязі, за від-

сутності самого глави Оману, і за відсутності на зустрічі на віті посла України.

Зупиніться! Ще ніхто і ніколи не виправляв провал у комунікаціях новою брехнею. Продовжуючи брехати в такій дрібниці, ви підриваєте довіру до своїх подальших серйозних ініціатив».

ВІТАЛІЙ ПОРТНИКОВ,
ПИСЬМЕННИК,
ЖУРНАЛІСТ, ОГЛЯДАЧ
«РАДІО СВОБОДА»:

«У момент подорожі Порошенка (на Мальдіви. — Ред.)

більшості його колишніх виборців було абсолютно очевидно, що він не буде капітулювати перед Путіним, що він не здасть країну, що доведеться воювати і протистояти. Саме цього вони не могли пробачити колишньому Президенту... І за Зеленського вони в більшості своїй голосували не через Мальдіви, не через корупцію, не через «нових людей» у владі. Вони голосували за Зеленського з тією ж надією — що він зможе «просто перестати стріляти», що він якось домовиться з Кремлем, що він позбавить їх головної проблеми — України і її готовності постоюти за себе. Але позбавить не так, як міг би позбавити, наприклад, Бойко, а так, щоб їм соромно не було... Ось тому багато хто з них і проголосував за Зеленського. Ось тому, поки Зеленський зустрічається з Путіним, вітає російського президента зі святами і зберігає ілюзію, що скоро «проблему України» буде вирішено, він може їхати хоч в Оман, хоч на Мальдіви. Його прихильники будуть виправдовувати будь-який його вчинок, будь-яке рішення. Проте якщо виявиться, що Зеленський зирається не капітулювати, а чинити опір, що миру будь-якою ціною не буде, що Україна як суверенна держава не перестане існувати, — ось тоді ці патріоти, миротворці й антикорупціонери відразу згадають йому Оман». ■

■ Відверта розмова

ЧИ НЕ РОЗУЧИЛИСЯ МИ СПІВЧУВАТИ?

Справіку на українській землі у дні посту і свят, якими так багате часове порубіжжя грудня–січня і коли самим Всешишнім даруються тривалі вільні від позахатньої роботи години, було заведено посилено пильнувати за власною душою – нарощувати в ній співчутливість, милосердність, вдячну пам'ятливість, готовність до благодійності

Олеся КОВАЛЬЧУК,
заслужений
учитель України

Чи не варто уважніше оцінювати нам ті мудрі установки з огляду на сучасні, не дуже втішні, реалії у сфері гуманістики і побутової культури?

Далі — трохи конкретики. Переповнений, як то завжди буває по п'ятницях, рейсовий автобус везе з обласної столиці в поліську глибинку спраглих за домашнім теплом новобранців міста та кількох нештатних пасажирів. На передньому сидінні літня жінка, тримаючи перед собою такий величезний похоронний вінок, що його не помітити неможливо, витирає і витирає сльози кінчики червоної хустини. За нею вовтужиться і постогнє та все не може зручно вмоститися чоловік середнього віку з прибінтованою до ший рукою. На гальзорці — весела компанія студентів із гучним реготом коментує «відики» на своїх смартфонах.

Дорога довга, і весь час спостерігати за тією драматичною дисгармонією просто сил не стає. Хочеться відволіктися, але з голови не йде думка, що подібними прикрами дисонансами щодалі щільніше наповнюються й увесь наш громадський простір, що люди взагалі перестають розуміти чи навіть зауважувати одне одного. Тим більше, що підтвердженню знову і знову надходять із того ж таки автобусного салону. Ось обізвалася сусідка україн запечаленої пасажирки, і з'ясувалося, що їдуть обидві на похорон померлого від колишніх ран молодого ветерана АТО. Але одна — в ролі рідної тітки і хрещеної мами, а друга — як доброчесна землячка. Чути примовляння: «Та перестань уже

А коли ви востаннє запитували: «Людино, що тобі болить?»

плакати. Твоя сестра сама винна, що його туди пустила». Певно, зайве казати, що таке «вболівання» викликає у згорюваної ще сильніший наплив жалю.

Як не прикро, з подібними заспокоєннями доводиться стикатися не раз. Почувши

мусь не минає, внук-підліток весело радить: «А ти заглянь у паспорт — і будеш знати чому». Балакуча кондукторка доводить до сліз хлопченя, яке ненароком зачепило її лікоть учнівським ранцем, заледве не вдвічі більшим за його власника. На за-

За законами народної моралі життєрадісність не мала бути егоїстично безмежною, безпардонною. Завжди пам'яталося про знедолених, скривдженых, про пошанування спочилых у Бозі і вдячність старшим.

у відповідь на запитання, хто помер, рідні покійного, буває, вислуховують оперативну реакцію на кшталт: «А скільки років? 60? Ой, то що ви хотіте, тепер молоді падають, як мухи». При поминальних обідах після траурного ритуалу запрошені «співчутливці» не про чесноти покійного ведуть мову, а про власні господарські клопоти, ціни на базарі і т. ін. Хворій бабусі, яка скаржиться, що біль у ногах попри лікування чо-

уваження, що дитина після цього взагалі боятиметься користуватися громадським транспортом, тут же лунає безжурне: «А то вже його проблеми!».

Втім, від побутової словесної агресії нині вже доводиться потерпіти чи не кожному. Певно, нікому з численних любителів вульгарної лексики на думку не спадає замислитися, як при брудному слововиверженні почувався поряд інші — інакші.

бу не мила, а вже мені мачуха головку побила».

...Звісно, не всі старовинні форми ушляхетнення внутрішньої людської сутності надаються до реставрації, але не може нас сьогодні не обходити сама проблема збереження благотворної ідейної спрямованості. Для її актуалізації нині маємо безліч можливостей, виховних інституцій не бракує, проте мудрий предківський досвід там теж не в належній пошані.

Можна зрозуміти більшовиків, які, окупувавши Україну, послідовно нищили наше звичаєве право, бо воно на рівні з мовою було одним з ідентифікаційних кодів нації. Але чи можна, до прикладу, погодитися з діями укладачів шкільної програми з української літератури, які під приводом нібито захисту дитячої душі від травмування горем та агресивністю обмежили доступ юних до багатьох надбань нашої класики. Не треба вже українським дітям, як то було досі, знати на пам'ять Шевченкових «Мені однаково...» та «Мені три надцятій минало», не треба вивчати «Гайдамаків», «Великого льоху», як і «Боярині» Лесі Українки, «Марусі» Квітки-Основ'яненка, «Хазяїна» Карпенка-Карого, «Ялинки» Михайла Коцюбинського. Не треба ще багато чого, де поряд із життєвими бідали ще виразніше окреслено значення совісності, обов'язковості, справедливості... Чого ж спонукають разом із купіллю позбавлятися й самої дитини?

І що — замість? Гаджети з усілякими жахачками та жорстокістю «суперів»? А ми ще дивуємося зі скільності підлітків до булінгу, до засвоєння цинічних моделей поведінки, що їх дає «95 квартал».

Де ж вони, ті моральні авторитети з елітним статусом активних творців, виразників і провідників здорової громадської думки, до яких не прислухатися не можна? Хто і чому не кличе на телеканали, як свого часу Олеся Гончара, ані Василя Овсієнка, а чи Юрія Щербака, Михайла Слабошицького, Миколу Тимошика, інших відомих знавців української душі? Здогади, звісно, — з прегірким присмаком... ■

Bітаємо!

Завтра ювілейний день народження відзначатимемо найкраща мама, кохана дружина, люба бабуся

**Ольга Володимирівна
БАЙКЕВІЧ.**

60 — вік мудрості, в цей час життя набуває нового сенсу. Багато пережито, досягнуто. Бажаємо, щоб ваші діти й внуки були успішними і щастливими, а ви для них є і будете надійною підтримкою.

Спасиби за ласку, за ніжну турботу,
За чуйність, гостинність, невтомну роботу.
Господь хай дарує здоров'я і сили,
Спасиби, рідненька, що ви нас ростили.
Щоб здоров'я було, щоб жили —

не тужили,

Ви найбільшого щастя в житті заслужили.

**З любов'ю
коханий чоловік, син, дочка
з сім'ями.**

МІНІТРАКТОРИ З ГАРАНТІЄЮ ТРИ РОКИ

КУПУВАТИ ВЗИМКУ ВИГІДНІШЕ
ЛОПАТА - В ПОДАРУНОК

033 27 01 798
067 48 53 994

Мінітрактори від 52 500 грн.
Доставка безкоштовна.
Оплата після отримання трактора.

ТРАКТОРНИЙ
ЗАВОД

Торговий Дім
Купуйте у виробника,
це безпечно, вигідно і надійно

> www.traktora.ukr
> www.tdtz.in.ua

ЯК ДОБРЕ, ЩО КОЛИСЬ
СПІЗНИЛИСЬ МИ

Евгенія НАЗАРУК

І мокрий спіг, аж хлюпає земля,
І мокрий ранок із очима смутку.
І хто б подумав: тільки ти і я
Чомусь тоді спізнилися

на маршрутку.

Одна на двох халепонька, овва!

Одна на двох зелена парасоля...

Кажу собі: — Напевно, так бува...

— Ой, не завжди, —

сміється тихо доля.

Той мокрий спіг, те марево зими,

Тих спогадів химерна павутинка...

— Як добре, що колись

спізнилися ми, —

Промовив ти, обнявши доньку

й сина.

с. Лище Луцького району. ■

Фото dt.ua.

ТАК ХОЧЕТЬСЯ
БУТИ У ПАРІ

Сільський чоловік, за професією будівельник, не п'ю, не курю, нормальної зовнішності (57 років, зріст 170 сантиметрів, вага 75 кілограмів). Познайомлюється із самотньою жінкою—волинянкою із сільської місцевості. **Мій тел.: 0988728167.**

Мені 63 роки, вдова. Познайомлюється з чоловіком віком за 60, який згідний на пereїзд у село до мене, та втомився від сімейності і хоче зустріти свою половинку для створення сім'ї. Сподіваюсь, ми зможемо розділити напівлі і радість, і горе. Зі шкідливими звичками, засудженіми, брехунами, заряди цікавості прошу не турбувати. **Мій тел.: 0984153120, 0661205108.**

Сільський хлопець познайомиться з одиночкою лівчиною віком до 41 року для створення сім'ї. Заради розваги прошу не дзвонити. **Мій тел.: 0680072209.**

Мені 60 років, невисокого зросту, без шкідливих звичок, пенсіонер. Для спільногопроживання познайомлюється із самотньою жінкою, яка незалежна від дітей. Погоджуся на переїзд. **Мій тел.: 0960478012.**

60-річний відвід, проживає в сільській місцевості на Волині. Для серйозних стосунків шукає самотню добрю жінку з розумною різницею у віці. **Мій тел.: 0680037736.**

Мені 61 рік, зріст 172 сантиметри. Познайомлюється із жінкою для сімейного життя, яка погодиться на переїзд до мене. **Мій тел.: 0978194369, 0932402560.**

60-річний самотній пенсіонер, без шкідливих звичок, невисокого зросту познайомиться з одиночкою жінкою для сімейного життя. Погоджується на переїзд. **Мій тел.: 0975181698.**

■ Цитата

«У подружжю вірності є трохи ліні, трохи страху, трохи розрахунку, трохи втоми, трохи пасивності, а іноді навіть трохи вірності».

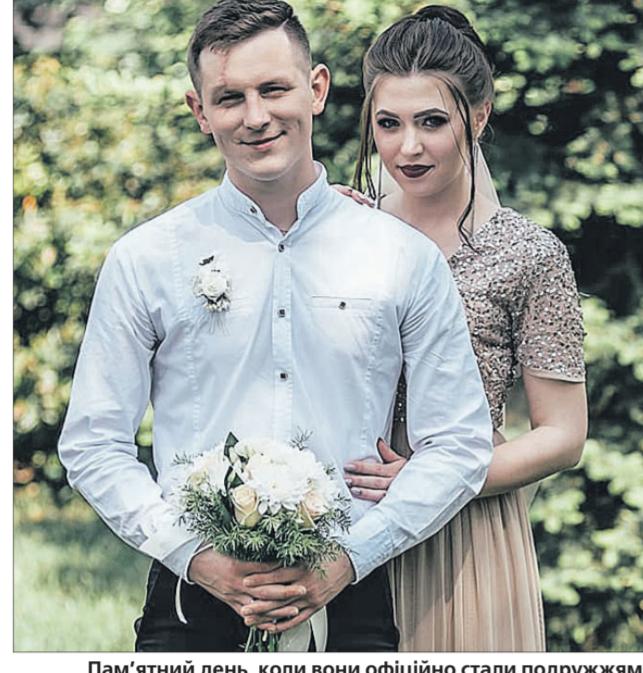
Французький письменник
Етьєн РЕЙ.ЛЮБИТЬ!
НЕ ЛЮБИТЬ

Ведуча рубрики
Катерина
ЗУБЧУК,
заслужений
журналіст України.

■ Ніхто, крім тебе

Фото із домашнього архіву родини ЦЮРИКІВ.

Пам'ятний день, коли вони офіційно стали подружжям.

Фото Катерини ЗУБЧУК.

Мама переживала дуже. Особливо коли вже дізналася, що дощка стане мамою. Страх був, що Альона залишиться сама, бо ж по-різному в житті буде.

>>>

Потроєна радість тата і мами.

ля прискорили. Власне, у травні зробили вечірку. І, як каже Альона, традиційної білої сукні вона не одягала. А ось тайнство вінчання було — у храмі Різдва Пресвятої Богородиці Каменя-Каширського пов'язав їм руки священик. Тут згодом і своїх дощок похрестили.

«КОЛI ПЛАЧУТЬ ДІВЧАТКА, ТО ХОРОМ, І ГІСI ХОЧУТЬ НАРАЗ»

Народилися дощок Цюриків 26 серпня. Як пригадує подружжа, ледь довезли Альону до Луцького клінічного будинку, де трійна побачила світ. Дорогою весь час Сергій тримав дружину за руку і просив «ще трохи протриматися». Він і перший знімок дівчаток-кріхтик зробив і показав Альоні, яка після кесаревого розтину не відразу вставала з ліжка.

Після пологового будинку був неонатальний центр обласної дитячої лікарні, де трійно обстежували, де вона набирала потрібну вагу.

А тим часом тато багатодітного сімейства готувався зустрічати вдома своїх дівчаток. Як каже бабуся Людмила Володимирівна, усім міром збиралі і ліжечка, і до ліжечок.

Тож родина вдячна всім, хто допоміг. Альона раз у раз наголошує, що без допомоги чоловіка й матері, мабуть, не справилася б. Адже дощок, як плачуть, то хором, і гіси хочуть нараз. Тому Сергій тепер і на заробітки у Польщу не їде. Вдома, у Камені-Каширському, шукає підроботку, бо ж гроши потрібні. Ще й скільки! Лише на харчування (а годують молочко сумішшю нутрілон), за приблизними підрахунками, іде на місяць 7500 гривень.

А ще ж вітаміні діткам потрібні, памперси. Коли згадують, як усе неупрострі починалося, то аж не вірються, що пережили таке. Це ж зразу дівчаток випливали буквально по три грами молочка, а тепер і ста грамами дають раду.

Не можу не заплатити, як же влада Каменя-Каширського поставилася до того, що в місті народилася трійня — єдина за цілий рік на Волині! Чи відчули Цюрикиувагу до себе?

— Якщо чесно, — каже Альона, — то ні. Коли я ходила вагітна, то була на прийомі в мера Василя Бондаря. І він пообіцяв виділити нам однокімнатну квартиру. Казав, що, мовляв, це невелике буде житло, та все ж свое. Правда, додавав при цьому, що «це треба народити». А тепер, коли заходжу в міську раду, то бачу, що зі мною мер і зустрічаться не хоче. Міська рада виділила 5 тисяч після народження дівчаток (стільки ж одержали від райради), а про квартиру, хоч однокімнатну, і чути ніхто не хоче.

Пояснення одне: в місті нема жодної будови, тож не варто на щось надіятися.

Єдине, на що, як кажуть Цюрикам, їхня багатодітна сім'я може розраховувати, — це земельна ділянка під забудову. Тільки ж це не тішить подружжя. У Сергія земельна ділянка і таке, але «як будувати при нинішніх статках і годувати трійні?»

...Подружжя показує світлини, на яких життя їхніх дощок від перших днів до чотирьох місяців. Клопотно із трійнію? Звичайно. Але ж це радість для мами і тата плеєкати плоди їхнього великого кохання! ■

■ Історії кохання

Богдан СТУПКА та Лариса КОРНІЕНКО:
ДОРОГА ЩАСТЯ
ДОВЖИНОЮ В 45 РОКІВ

Фото populyarnye.com.ua.

Вони вперше зустрілися у Львові — випускниця Бакинського хореографічного училища та військовослужбовець строкової служби.

Богдан Ступка після закінчення студії при Львівському театрі імені М. Заньковецької був призваний в армію, але служба його проходила в Ансамблі пісні і танцю. А Лариса після переїзду з Баку прийшла на роботу в Львівський театр опери і балету

Марина ЛУГОВА

Богда і Лариса опинилися в одній компанії на жовтневі свята, 7 листопада. Богдану сподобалася струнка красива дівчина, але сказати про свою симпатію на той час він не наважився, та що б міг запропонувати простий солдат успішній балерині? Навколо неї було багато досить забезпечених шанувальників. Лариса помітила високого гарного парубка, але ніяких почуттів у неї тоді не виникло. Доля звіддали їх потім неодноразово. І в якийсь момент виявилося, що в них багато спільніх тем для розмови, схожі погляди на життя.

Іхній роман не можна було назвати стрімким. Вони просто спілкувалися, товаришували, згодом усвідомили, наскільки важко їм стало обходитися одне без одного. Богдан Сильвестрович просто зрозумів, що ця молода красива жінка з витонченою фігурою і розумними очима — його доля. Запропонував їй руку та серце і повіз виявленою.

Коли йшли вистави за участі Богдана Ступки, дружина незмінно сиділа в залі

перед глядачів. Пишалася чоловіком і закохувалася в нього знову і знову. У молодості, коли вони мешкали у Львові, вона відвідувала його репетиції, допомагала скласти пластичний малюнок ролі. Балетний досвід Лариси був дуже цінним.

Вона оточила турботою

Вони разом пройшли

пішов слідами батька, раді-
ти появі онуків і були просто
щасливі.

А потім у їхній дім при-
йшла біда. Тривожний дзвінок пролунав у той день, коли на зйомках фільму «Одного разу в Ростові». Богдан Ступка раптово зне-
приトンив. В актора діагно-
стували онкологічне захво-
рювання. Вони боролися зі
страшною недугою довгих
двох років, але перемогти її
не змогли... Богдан Сильве-
стрович пішов з життя.

Джерело: vsviti.com.ua.

■ Варто знати

ЯК ЗОБОВ'ЯЗАТИ БАТЬКА ПЛАТИТИ АЛІМЕНТИ?
Україна — на першому місці в Європі за кількістю розлучень

Якщо взяти до уваги цивільні шлюби, які також розпадаються, то рівень розлучень у нашій державі, за даними фахівців, сягає 61 відсотка, тобто більш як половина пар розходиться. Це найвищий показник у Європі, за даними Євростату. Пік розлучень, кажуть соціологи, припадає на початок подружнього життя — від трьох місяців до півтора року. Основою їх причини в Україні називають алкогольізм, вимушенну розлуки та нестачі.

У з'язку з такою ситуацією в нас бага-

■ Цитата

«У подружжю вірності є трохи ліні, трохи страху, трохи розрахунку, трохи втоми, трохи пасивності, а іноді навіть трохи вірності».

Французький письменник
Етьєн РЕЙ.

■ Колесо історії

85-річний колківчанин – очевидець найбільшої трагедії рідного селища

Олексій Коленда із Маневицького району на власні очі бачив, як німці перетворили на згарище його рідне містечко, яке на той час було столицею Колківської Республіки

Ще дев'ятирічним хлопчиком був Олексій Антонович, коли селище спіткало найстрашніше за всю його історію лихоліття: 3–4 листопада 1943-го воно повністю було спалене фашистами

Юлія МУЗИКА

«НІМЦІ НА КОНЯХ ГАСАЛИ З ФАКЕЛАМИ – І ХАТИ МИТТЕВО СПАЛАХУВАЛИ»

— Люди втікали з палаючого містечка хто в чому був. З клунками й домашньою живностю юробою бігли до лісу — в бік нинішнього тубдиспансеру, а німці раз у раз кидали з літаків бомби на натовп. Скрізь чути було галас, плач, стогн, вибухи, ревіння худоби... — ділиться болючими споминами чоловік.

Тоді, пригадує він, усі будинки в селищі були «шевченківськими»: невеличкими, дерев'яними, накритими соломою. Німці на конях гасали з факелами і підсовували їх під стріхи — хати миттєво спалахували.

— Хто жив біля лісу, встиг забрати ще якусь худобу. Ті ж, хто в центрі, все покинули... — розповідає Олексій Антонович, в якого тоді у метушні загубилася мати. Із батьком та двома старшими сестричками вони переховувались у лісі.

— Постійно пікірували

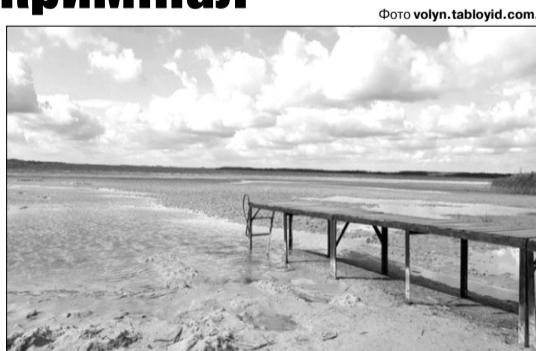
■ Повертаючись до надрукованого

За обміння Світязя чиновникам загрожує кримінал

За процесуального керівництва прокуратури Волинської області слідчі Головного управління Національної поліції в області розслідують факти зловживання службовим становищем посадовими особами органів державної влади Волині в інтересах третіх осіб, які могли привести до різкого падіння рівня води в Шацьких озерах, у тому числі в одному з найбільших у нашій країні

Наталка МУРАХЕВИЧ

З'ясувалося, що посадовці Державної екологічної інспекції у Волинській області всупереч вимогам Закону України «Про оцінку впливу на довкілля» не здійснили оцінки впливу, який вчиняє на стан озер незаконна діяльність суб'єктів господарювання. Одне з таких підприємств побудувало неподалік штучні водні об'єкти на орендованій території площею 230 гектарів без відповідних для поливу саджанців лохини на площині понад 150 гектарів. При цьому екологи також не подали позову до суду задля припинення про-

Хто тебе врятує, перлина Волині?

типравної діяльності підприємства.

Відтак до Єдиного реєстру досудових розслідувань внесено відомості про факт зловживання посадовцями Держекоінспекції службовим становищем, що спричинило тяжкі наслідки (правопорушення, передбачене ч. 2 ст. 364 Кримінального кодексу України). Триває досудове розслідування, у ході якого буде надано правову оцінку також діям інших органів влади та суб'єктів господарювання. Хід розслідування перебуває на особливому контролі керівництва прокуратури Волині. ■

собі будувати, господарство заводити. Із Харківської області, де був на будівництві, Олексій Антонович привіз дружину, з якою разом виховали доночку та сина. Їздив він на заробітки, трудився у кінофікації, а найбільше — 35 років — пропрацював на різних посадах у Колківському ВПУ. Грав на альті у духових оркестрах училища «Сільгосптехніки».

— Із одинадцятьох музикантів оркестру «Сільгосптехніки» я тільки один лишився, — сумно каже чоловік.

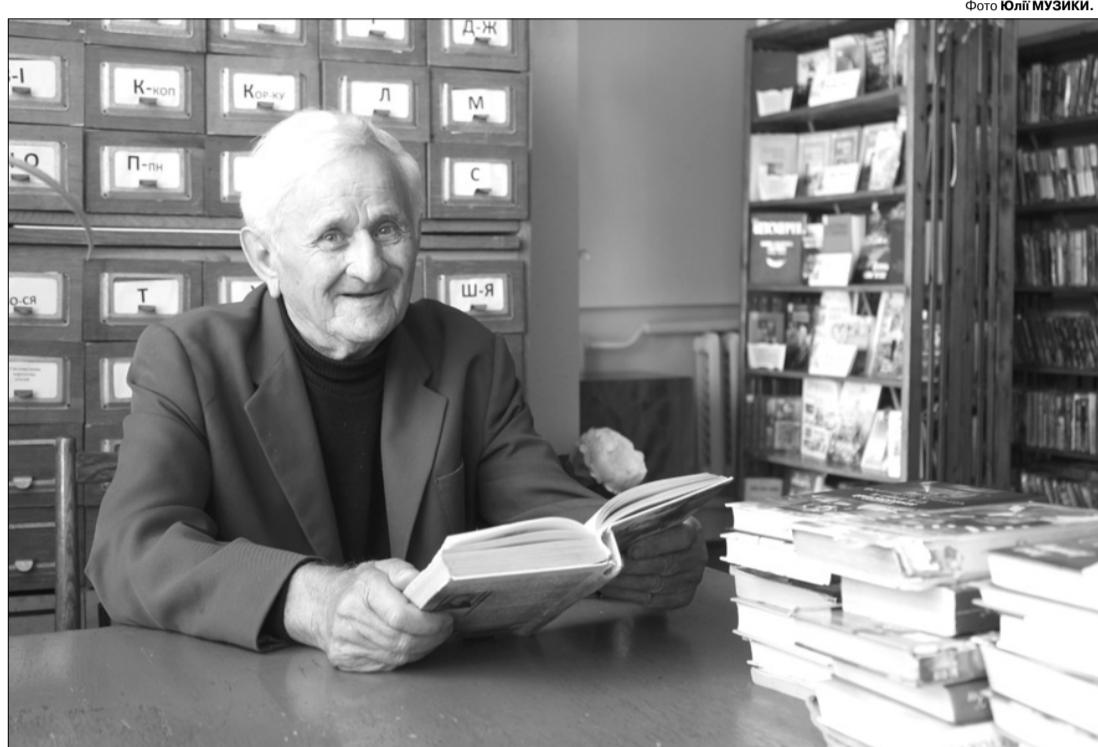
Без діла й у свої 85 Олексій Коленда не сидить — то на обійті клопочеться, то лад дає власноруч посадженому садові.

— Прожив я неважне життя, — зітхає він, — але якби нічого не робив, то й не жив би вже...

А ще колківчанин із самого дитинства належить до пошановувачів книжок і нині є найстарішим читачем селищної бібліотеки. Вже й у поважному віці він постійно навідується до книгозбирні і за новими виданнями, і за душевним спілкуванням із бібліотекарями Ганною Оксенюк та Ольгою Місан.

З усмішкою зауважує Олексій Антонович, що за все своє життя якось не доводилось йому «в газету попадати», а це вже за останній рік про нього пишуть удруге. Тільки минулого разу журналісти назвали його Олексієм Мулькою, так, як по вуличному ще батька Антона кликали, який, рибалячи, забирає котові додому дрібну рибу, названу «мулькою».

— Люблю різні книжки: детективи, класику, й про війну, і про любов, — розповідає наш співрозмовник. — Ляжу, спати не хочеться — беру книгу, зранку о п'ятій просинаюсь — і до сьомої почитаю. А як просто лежиш, не читаєш, то війна все споминається... ■

Олексій Антонович пам'ятає, як його рідне селище спалили фашисти.

німецькі літаки й скидали бомби на скupчення людей, — згадує чоловік. — Ніч із 3 на 4 листопада була дуже місячною — видно було, як удень. Батько назбирав купу гілок, і ми під ними, голодні й холодні, пересиджували ту добу. А ішла ж зима... Нас прийняли пожити чужі люди у Чорніжі. Ділилися з нами харчами й одягом.

Через місяць знайшлася мати, але невдовзі вона захворіла на тиф, і сім'я мусила покинути помешкання чорніжівців, які їх прихистили.

Подалися в село Остроги, та мама так і не одужала... Навесні 1944-го овдовілий Антон

Скрізь було суцільне згарище, лише де-не-де виднілися то комин, то стовпчик, то якася обгоріла яблуня...

Коленда повернувся із трьома дітками до Колок.

— Скрізь було суцільне згарище, лише де-не-де виднілися то комин, то стовпчик, то якася обгоріла яблуня... Оселилися в батькової сестри, хата якої стояла на нинішній вулиці Ремісничій, найстарішій і єдиній, яку німці тоді не спалили, — повертається спогадами у той далекий час Олексій Коленда.

ДІДУСЬ – ПОШАНОВУВАЧ КНИЖКОК І НАЙСТАРІШІЙ ЧИТАЧ БІБЛІОТЕКИ

Довелося сім'ї з нічого починати: яку-не-яку домівку

SUDOKU

Правила нескладні:
заповніть порожні клітинки цифрами
від 1 до 9 так, щоб
у кожному рядку і
кожному стовпчику
не було двох
однакових цифр.
Леонід
МАНЧИНСЬКИЙ.

9	5	6	8	3	1	2	4	7
4	7	2	6	5	9	3	1	8
3	8	1	2	4	7	9	6	5
2	1	7	5	8	3	4	9	6
6	4	8	1	9	2	5	7	3
5	9	3	4	7	6	8	2	1
8	6	9	7	2	5	1	3	4
7	2	5	3	1	4	6	8	9
1	3	4	9	6	8	7	5	2

9	5	6	8	3	1	2	4	7
4	7	2	6	5	9	3	1	8
3	8	1	2	4	7	9	6	5
2	1	7	5	8	3	4	9	6
6	4	8	1	9	2	5	7	3
5	9	3	4	7	6	8	2	1
8	6	9	7	2	5	1	3	4
7	2	5	3	1	4	6	8	9
1	3	4	9	6	8	7	5	2

ВІДПОВІДІ
НА КРОСВОРД
SUDOKU,
ОПУБЛІКОВАНИЙ
12 грудня
2019 року

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ

Тел. 72-39-32 E-mail: volyn10@i.ua

Повідомляємо читачам, що ціна приватного оголошення у нашій газеті — **30 грн за одне найменування + 10 грн, якщо ви бажаєте розмістити на сайті www.volyn.com.ua в рубриці «Господарські секрети».** Вартість оголошення про купівлю чи продаж с/г техніки (більше, ніж три одиниці); с/г продукції; будівельних матеріалів; меблів та ін. становить **80 грн за один раз публікації + 20 грн (за сайт)**. Вартість оголошення про послуги — **80 грн + 20 (за сайт)**. Оголошення, які виділені рамкою, + **30 грн (за сайт + 30)**. Вартість оголошення про згубу — **30 грн + 10 (за сайт)**. Оплата у відділеннях ПриватБанку. Розрахунковий рахунок є у кожному номері газети.

НЕРУХОМІСТЬ

- Продається 2-кімнатна велика квартира в Луцьку. Тел. 098 66 06 303.
- Продається будинок у с. Матейки Маневицького району. Житловий стан, надвірні споруди, проведена вода. Тел.: 099 75 03 304, 068 78 59 644.
- У с. Маковичі Турійського району продається недобудована хата. Є 1 га землі. Тел. 096 17 56 571 (з 11.00 до 17.00).

АВТОРИНОК

- Продається шасі до автомобіля ЗІЛ-130. Тел. 050 73 95 444, 067 45 02 527.

СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКА ТЕХНІКА

- Продається одновісний причіп у дуже добром стані. Тел. 095 20 25 319.

● Продам два трактори Т-40, Т-25. Недорого (Любешівський район). Тел. 066 11 43 935.

● Продам трактор Т-25 у добром стані, є кабіна. Ціна договірна. Тел. 066 11 43 935.

● Продам трактор Т-40 у добром стані. Ціна договірна. Тел. 066 11 43 935.

● Продається трактор ЮМЗ, 1990 р. в., велика кабіна. Тел. 097 50 26 983.

● Продається трактор ЮМЗ, 1996 р. в., велика кабіна. Тел. 098 94 52 809.

● Продам: сівалки (15, 17, 21, 25, 30 лійок), а також з баком на міндобриво анкерні («Фіона», «Хассія») та сошникові, копачки («Кромаг», «Кухман», «Шмутцер»), картоплес-бириальний комбайн «Хассія». Тел.:

096 85 85 455, 098 11 67 547.

● Продам: гноерозкидачі, дискові борони, плуги, прес-підбирачі, обприскувачі, культиватори, картоплесаджалки, картоплекопачки, сівалки, сінограбарки, розкидачі міндобрив, косарки роторні, грунтофрези, зерношнеки, млини, а також запчастини та комплектуючі. Тел.: 067 47 87 264, 095 00 50 455, 095 81 59 912, 096 34 46 777.

● Продам мінітрактори (японського виробництва): «Кубота», «Янмар», «Ісекі», «Хіномото», «Мітсубісі» (від 17 до 80 к/сил). Повний пакет документів, без використання в Україні (фреза у подарунок). Можлива доставка. Тел.: 097 76 27 586, 050 56 17 800, 096 74 51 932.

РІЗНЕ

● Продам бігову доріжку (100 кг). Ціна договірна. Тел. 050 80 51 585.

● Продам: дрова рубані (твердої породи), торфобрикет, цеглу білу та червону (нову та б/в), шифер (б/в), пісок, щебінь, відсів, глину, чорнозем. Доставка. Послуги мінінавантажувачем «Бобкат» та автомобілем ЗІЛ. Тел.: 050 73 95 444, 067 45 02 527.

● Продам: торфобрикет, цеглу (нову та б/в), шифер (б/в), дрова рубані (твердої породи), пісок, щебінь, відсів, керамзит, цемент, глину, торфокрихту, землю (на вимостку). Вивезу сміття. Доставка автомобілем ЗІЛ (самоскид). Послуги мі-

нінавантажувачем «Бобкат». Тел.: 096 80 00 567, 050 72 27 271.

● Продам міндобрива (селіtru, ціна 7 000 грн/т, нітроамофоску, карбамід, діамофоску, сульфат амонію та інші). Доставка по області безкоштовна. Тел.: 099 62 78 855, 067 11 95 313.

● Продам: дрова (рубані, чурки, метрові), пісок, щебінь, цеглу, відсів, глину, чорнозем, торф, торфобрикет, цемент, бутовий камінь. Вивезу будівельне сміття. Послуги автомобілем «Бобкат». Тел.: 098 91 25 884, 050 60 97 986.

● Продається корова чорно-рябої масті (Ківерцівський район). Тел. 095 72 66 351.

● Куплю теля (живою вагою). Тел. 098 28 15 167.

● Куплю ВРХ, коней, биків, до-різи. Дорого. Тел.: 098 58 76 653, 050 19 32 639.

● Дорого куплю корів, биків, коней, лошат. Тел. 068 91 57 460.

● Куплю картоплю (велику та насіннєву), квасолю, буряк, моркву, часник. Тел.: 096 72 66 046, 095 87 55 379.

ПОСЛУГИ

● Виготовляю кольорові металеві штахети (шир. — 10, 11, 13 см), 28 кольорів (золотий і темний двосторонній дуб), а також штахети жалюзного типу (горизонтальні), металеві кольорові водостічні системи (труби, ринви, коліна). Тел.: 099 64 21 028, 096 12 92 588.

НА РОБОТУ В ПОЛЬЩІ ПОТРІБНІ ЧОЛОВІКИ, ЖІНКИ (СІМЕЙНІ ПАРИ)

Є багато вакансій. Висока заробітна плата.

Хороші умови.

Тел.: 0665298726.

Продаються запчастини до автомобіля ГАЗ-66: двигун, міст, кузов, кабіна, рама, радіатор, колеса. Все у добром робочому стані. ТЕЛ. 0509949907.

пп БУРМАКА Н.П.

11 та 18 січня

ефективне лікування від
АЛКОГОЛЬНОЇ ЗАЛЕЖНОСТІ,
ТЮТЮНОПАЛІННЯ, ЗАЙВОЇ ВАГИ,
НАРКОМАНІЇ ТА ІГРОМАНІЇ

лікування -анонімне

www.nadiya.com.ua

м. Луцьк, пр. Волі, 6 (Федерація профспілок):
тел. (0332) 75-11-75, (0332) 20-05-55, моб. 095-808-20-53,
098-388-88-36; м. Рівне: (0362) 43-57-58

Центральний офіс: Черкаси, вул. В. Ложешнікова, 1/1
(0472) 63-16-16, 63-25-28

Пам'ятаємо,
любимо, сумуємо

Управління освіти, науки та молоді облдержадміністрації висловлює глибоке співчуття рідним та близьким з приводу тяжкої втрати — смерті директора Державного професійно-технічного навчального закладу «Камінь-Каширське вище професійне училище»

Василя Михайловича
БРЯНИКА,

вмілого організатора, чудово-го педагога, людини, яка зробила значний внесок у розвиток професійної освіти області.

Пам'ять про справжнього професіонала, по-рядну, інтелігентну людино-зу завжди житиме у наших серцях.

Увага! Нова акція – міста України!"

ПРИЗОВИЙ ФОНД

472000 ГРН

Знайдіть 4 назви
міст України:

2 назви – 47 000 грн

3 назви – 80 000 грн

4 назви – 345 000 грн

ТЕЛЕФОНУЙТЕ ЗАРАЗ
і гарантовано
ОТРИМАЙТЕ
ЦІННИЙ ПРИЗ!

НЕГАЙНО ЗАТЕЛЕФОНУЙТЕ
І ПОВІДОМТЕ ПРО СУМУ ВАШОГО ВИГРАШУ!

044-379-16-83

КОД АКЦІЇ:
220914

АБО

0-800-50-55-98

КОД АКЦІЇ:
220915

Дзвінки на міський номер зі стаціонарних телефонів БЕЗКОШТОВНІ в межах України, з мобільних – згідно з тарифами Вашого оператора; дзвінки на «0-800» БЕЗКОШТОВНІ зі стаціонарних і мобільних телефонів у межах України (понеділок – субота з 8:00 до 20:00, неділя з 9:00 до 19:00)

ГАРАНТИЯ ВИПЛАТИ
472 000
гривень

Компанія «Поштовий Клуб» пропонує Вам взяти участь в акції 2020 року та виграти цінні призи на суму 472 000 грн, зокрема, головний приз – 345 000 грн. Розіграш цього призу буде проведено під контролем спеціальної комісії, згідно з умовами рекламної акції.

Керівник служби з вручення призів

О.А. Клименко

*Акція проводиться з 11.12.2019 р. по 29.12.2020 р. на всій території України. Розіграш буде здійснений 29.12.2020 р. в м. Києві. Призовий фонд акції становить 472 000 гривень. Дані маркетингова акція не є пересорю, грою (в тому числі зазиртим або іншим заходом, заснованим на ризику), конкурсом або публічною обмінною валютою без оточення конкурсу в згідності з законом України. Детальніше про умови акції Ви дізнаєтесь з окремого листа. Дане розширення оточення зазиртим з метою визначення зацікавленості потенційних споживачів відносно таких товарів або послуг, а також застосуванням засобів, які можуть викликати залежність від них. Відповідно до цього, клієнт дозвіл на подальше використання компанією та партнерами їхньої персональної інформації. Телефон для довідок: (044) 379-16-83 (відповідь послуги згідно з тарифами ПАТ «Укртелеком»). Тільки для ПОВНОЛІТНІХ. **За умови замовлення товарів з каталогу.

© ТОВ «ПАРИТЕТ МАРКЕТ», а/с № 90, м. Київ, 03300, 2020 р. РК9_CC_044_VOLYN_090120

ПІДПРИЄМСТВО
РЕАЛІЗОВУЄ ТЕХНІКУ,
яка була у використанні
та знаходиться в ідеальному
робочому стані:

трактори ЮМЗ-6, МТЗ-82, МТЗ-80, ХТЗ-17021, Т-150К, Марал-125 з кукурудзяною жаткою і підбирачем (2 шт.), проведений капітальний ремонт 2012 року на Хмельницькому комбайнівому заводі; комбайни «Дон Лан» 1500Б (2 шт.), 2006 р. в., 2595 мотогодин, з ріпаковими столами, підбирачами, візками із жаткою; зернові комбайни «Славутич» К3С-9-1 (2 шт.), 2015 р. в., 650 мотогодин, із підбирачами, візками із жаткою; сівалка зернова С. З.

— 5,4-2004 (1 шт.); дископлуги (2 шт.); УАЗ Патріот 3163, 2006 р. в., ВАЗ 21213 Нива, 2003 р. в. Тел. 067 3328261.

■ Божа іскра

Фото з особистого архіву Андрія Мигули.

«Благословення батьків допомагає мені в усьому», — каже Андрій Мигуля.

Фото Олександра ПІЛЮКА.

Директор Школи мистецтв у Ковелі дбає, щоб вихованцям було цікаво, комфортно і радісно.

«Нема такої посади, на якій би я зрадив пісні...»

Фото vk.volyn.ua.

Закінчення. Початок на с. 1

Галина СВІТЛІКОВСЬКА

«М ногії літа» для найрідніших людей звучать по-особливому. Татові, котрий працював залізничником, він завдячує вмінням долати труднощі: навчив не цуратися роботи: і за плугом ходити, і саморобним трактором керувати, і сіно косити. Мамі, яка 51 рік завдіє ФАПом у селі, варто вклонитися за невисипущу турботу і віру в те, що син обов'язково виб'ється в люди. Колись мріяла: виросте — стане лікарем чи фармацевтом. А побачила, як горячі Андрійкові очі на сцені, як тягнеться він до музики, зрозуміла, що Бог дав дитині інше призначення — служити мистецтву.

— У перший клас я ходив до Білина, бо у Колодниці початкову школу якраз закрили. Правда, згодом завдяки маминому бойовому характеру і її листу до міністра освіти це рішення скасували. Але я тому не зрадів, бо дуже хотів учитися в Ковелі. Чому? Там була ще й музична школа, яку міг відвідувати після уроків, — гадає наш співрозмовник.

Звісно ж, він мріяв навчитися грати на акордеоні. Автобус із Колодниці до Ковеля тоді ходив двічі на день, тож додому хлопець переважно добирається пішки. Графік юного школяра був щільним: заняття, репетиції, заходи. Вчитель музики Василь Сірець, котрий вів шкільні хори, в яких брали участь по сто і більше співаків, визнав хлопця найкращим солістом.

— Повертається додому стежкою через поле. Уявляє себе артистом, котрого фільмують посеред пшеничного лану, і співав, аж колосся гойдалося. Побачу здалеку, як хтось їде велосипедом, перечекаю, а далі знову — на по-вен голос...

ВИВЧИЛИ ВЕСІЛЬНІ
ОБРЯДИ... Й ПОБРАЛИСЯ

Навіть ставши випускни ком Ковельської музичної школи, Андрій Мигуля ніколи

А за чудові вишиванки усе сімейство вдяче мамі Олені Мигулі.

не забував сюди дороги. І тоді, як готовувався до вступу в Рівненський інститут культури, і як став студентом, і згодом. Навчання на факультеті музичних мистецтв поєднував із роботою з дітьми, нехай підробіток невеликий, зате досвіду

не проходив без їхньої участі. Андрій Дмитрович спочатку працював художнім керівником Скулинського будинку культури. Однак і тоді, коли став чиновником, не зраджував пісні.

— До нас на Ковельщину

ти участь у концертах зараз нема змоги. Виховуємо трьох дітей, потрібно комусь побутом займатися. Я знаю, що для Андрія музика, пісня — як повітря. Радію, що він реалізував свої здібності як музикант. А я зі студентських років збирала у фольклорних експедиціях старовинні вишиванки, пробувала свої сили у створенні сценічних костюмів, одягу в національному стилі. Тепер це для мене не хобі, а робота, — розповідала Олена Мигуля, з якою зустрілися у музичній школі, коли вона привезла донечку на заняття.

Її магазин «Світ вишиванок» у Ковелі давно користується неабиякою популярністю, речі тут ексклюзивні, добротні, сучасний дизайн одягу базується на глибокому фундаменті народних традицій. А ще відчувається, що все тут створено з любов'ю, з душою.

— Знаєте, коли ми привезли наші вишиті сорочки хлопцям в АТО, то це був для них особливий подарунок, котрий нагадав про домівку, родину. І коли я співав для бійців про Україну, про маму,

то бачив слізози в очах мужніх чоловіків. Там, у районі Щастя і Старобільська, ще раз переконався, що вишиванка і пісня — це справжні обереги, — каже Андрій Дмитрович, якого

набирається. А ще разом із одногрупницею Оленкою співали в ансамблі «Волиняни», керівником якого була заслужена діячка мистецтв Людмила Гапон. У Рівному цю жінку також вважали неперевершеною тамадою. Її подружжя згадує з усмішкою:

— Брали нас, студентів, із собою на весілля, ми відтворювали старовинні обряди. І так увійшли в роль, що на 4-му курсі вирішили одружитися...

У той період Андрій Мигуля вперше випробував і себе в якості тамади, і з того часу вже на добрій сотні весіль був головним розпорядником — у родичів, друзів, знайомих.

Коли вони з молодою дружиною повернулися на Ковельщину, жоден концерт

зажди на Лесині дні з'їжджається цвіт української інтелігенції. І коли ми відкривали музей Лесі Українки в Нечимному, було багато гостей. Замість доповіді тоді я заспівав романс «Коли розлучаються двоє», слова якого передекла велика поетеса. Не було за ці роки жодного свята, велико-го концерту, де б я не виступав — із хором, в дуеті, квартеті, в гурті «Полісляні», — про кожен період свого життя, незалежно від того, яку посаду займав, Андрій Мигуля згадує за своїм багатим репертуаром.

Віддавався роботі, бо відома мав міцний тил. Олена Павлівна захоплення чоловіка поділяє й розуміє:

— Обом нам співати, бра-

військові за його спів називали «Волонтер-тенор».

«У ДОМІ, ДЕ ЖИВЕ МИСТЕЦТВО, НЕ ПОВИННО БУТИ ОБДЕРТИХ СТІН»

— Це п'ятий директор за понад 60 років моєї роботи в школі. Пам'ятаю його ще учнем. І як співак, музикант, і як викладач сольного співу, і як керівник Андрій Мигуля — людина на своєму місці, — таку оцінку почали з уст педагога-старішини, заслуженого працівника культури України Михайла Тлумака.

Ну а сам Андрій Дмитрович захоплено розповідав про своїх колег, про колективи, які є гордістю закладу: камерний оркестр «Квінта», духовий, симфонічний оркестри, оркестр народних інструментів, народний аматорський ансамбль «Награш»... Десятки концертів у Ковелі та області, для учасників АТО, виступи за кордоном, благодійні мистецькі заходи, музичні звіти... Життя цього колективу багатогранне, насичене подіями, цікаве. Ковельська школа мистецтв займає третє місце на Волині серед 37 подібних закладів. Тут працюють 68 творчих педагогів, щороку збільшується набір дітей, причому не тільки з райцентру.

Соломійка Соломанідзе, приміром, двічі на тиждень приїжджає із села Мильці Старовижівського району. Дівчинка каже, що жодного заняття не пропустила, бо скрипка їй дуже подобається.

Дружним співом зустріли нас юні хористи. А в цьому кабінеті викладач по класу фортепіано Олена Дідух щодня вдосконалює набутки інклюзивної освіти. Для її вихованців (дітей, молодих людей з інвалідністю) музика — цілюща ліки.

— Традиційно найпопулярніші — гітара, фортепіано, скрипка. Є охочі навчатись на ударних інструментах. До речі, торік за кошти міського бюджету для нас придбали барабанну установку. Також знайшли порозуміння з міською владою в тому, що в домі, де живе мистецтво, не повинно бути обдертих стін. Ремонт приміщення проводимо і завдяки фінансуванню з місцевого бюджету, й інші можливості знаходимо. Декілька кімнат, наприклад, облаштували батьки учнів на благодійних засадах, — проводив екскурсію Андрій Дмитрович.

В одному з класів зустріли майбутню піаністку Анастасію Мигулю, яка демонструвала нам, чого навчилася за 2 роки під керівництвом досвідченого педагога, завідувачки фортепіанним відділом Валентини Іванівни Скрипіної. Дівчинка дуже старалася, аби не підвестити строгого тата-директора.

— Наступного року і братик Тимофій сюди прийде, він на гітарі хоче грати. Антон у нас — футбольіст, а я музику й танці люблю, — давала інтерв'ю щебетуха Настуня, живе свідченням того, що талановитому роду — нема переводу.

«Із піснею виріс, живу і твою» — так називав колись свій творчий вечір, присвячений 30-річчю діяльності в культурі, Андрій Мигуля. І щоденno це доводить, бо улюблена справа справді дає людині крила. ■

■ Самородки із народу

Уся хата умілої ткалі – у килимах та покривалах.

Нині вже мало хто вміє вправно працювати за верстатом.

Фото Сергія НАУМУКА.

Майстриня, яка лише раз в житті «положила коня»

Ольга Павлівна Гайдучик із села Велимче Ратнівського району тче вже майже 40 років

Сергій НАУМУК

Про неї можна знімати фільми. Не буду писати, що у Велимчи застиг час, бо це не так. Але направду не в кожному селі здираєш таку вправну майстриню. І не в кожній ткалі верстат постійно в роботі, а не для телевізійної картинки. Лише на релігійні свята Ольга Павлівна не бере до рук човника та бердо.

ГОЛОВНІ ДИПЛОМИ – НА ДИВАНАХ

– Із дитинства я схилялася до ткацтва. Ще малою в школу ходила, а вже ткала, по-нашому кажуть «портки», тобто скатертини. Поступово-поступово – і получилося в мене. То тре мати бажання велике й терпніння. Якщо не лежить душа до справи, то нічого в тебе не вийде, – Ольга Павлівна злегка спирається на верстат, на якому вгорі напис:

«Зроблено 1939 року». — Не знаю, хто його виготовив: чи дід, чи хтось інший.

Жінка не вигадує високих слів про творчість чи високі помисли. Каже, що життя саме змусило все робити. Ко-

Потім – у Ратні. Мене спершу в Луцьку стали знати, потім в Ратні, — каже майстриня.

За майже сорок років сидіння за верстатом Ольга Павлівна досягла найвищих вершин майстерності, брала

Показує посвідчення та нагрудний знак заслуженого майстра народної творчості України, цим званням її удостоїли в 2009 році. Питаю, чи колись одягала відзнаку. «Не, з мене люди сміялися б. У мене ще є тих мендалів», — відмахується жінка.

ПОЛІСЬКІ РЯДНА НЕ ГІРШІ ЗА КАРПАТСЬКІ ЛІЖНИКИ

Нині серед покупців популярніші сорочки, крайки, спідниці, літники, подушки та рядна. А от рушниками цікавляться менше. Запитую, скільки часу треба ткати метр рушника.

— То ж така робота, що не поспішиш. Якщо постараєшся, якийсь узор можна за день виткати. Тоді працюєш до седини. Але нині вже здоров'я не те, — майстриня сідає за верстат, щоб продемонструвати своє вміння.

Легко перекидає човник з боку на бік і міняє напрям ни-

ток основи. І починає розповідати, як треба крутити основу, як закріплюти її на верстаті. Виявляється, що на позір неважка праця, та не така вже й легка, якщо займатися нею довгий час. Адже доводиться сидіти на високій лавці, ногами не торкатися землі, а час від часу натискати на педалі.

— Я люблю таку працю. Без неї сиди, пробачте, як дурень. А так є заняття, яке ніби заспокійливо діє. Немає коли сумувати. Ніякі думки не лізуть у голову, уся увага тут. Щоб виткати оци узори, треба знати, де наступити, — пояснює велимчанська майстриня. — Якщо неправильно зробиш, то називається «положив коня». Я якось раз за життя положила його і довелося багато розплутувати. Та ще й сам із цим не справишся. Але я якось додумалася і переробила.

Верстат в Ольги Павлівні пристосований до того, щоб працювати самій. Дошку, яка блокує бруск для натягування основи, колись на її прохання піднімав син. Нині і вставати з місця не треба: досить потягнути за шнурок і дошка піднімається.

На моє запитання, скільки метрів рушників виткала, Ольга Павлівна тільки усміхається, каже, що не рахувала, і додає: «Мої роботи є і в школі, і у церкві, і в лікарні».

Одне із завдань, яким майстриня по праву пишається, — виготовлення сценічних костюмів для велимчанського зразкового фольклорно-етнографічного дитячого колективу «Золота криниця». Її майстерність передягнали й дочки, а особливо внучка Тетяна.

— Найгірше, що від держави немає ніякої допомоги: сам діставай нитки, збути не має. На кожній виставці мене питаютимуть, чого не передаєте своє вміння? А кому? Хто його і за що буде ткати? — запитує жінка і її запитання повисає без відповіді.

Щоправда, на момент розмови ми ще не знали, що пізніше указом Президента України Володимира Зеленського Ользі Гайдучик призначено дворічну стипендію. З чим її і відаемо: цілком заслужене визнання. ■

ЧИТАЙТЕ У «ЦІКАВІЙ ГАЗЕТІ НА ВИХІДНІ»

7-річна САБРІНА:
«Коли стріляли – ми бігли в підвал. Навіть у трусиках. Бо боялися...»

Уроки європейського заробітчанства:
прострочені подарунки відправляли... додому

Курортний Оман подібний на обман:
у Зеленського – свої «Мальдіви»

Реальна
історія:
під ялинку
Бог
подарував...
дитинку

СЛУХОВІ АПАРАТИ

(підбір, налаштування)
- КОНСУЛЬТАЦІЯ ЛОРА
- ОБСТЕЖЕННЯ СЛУХУ

м.Луцьк, вул.Шопена, 18,
тел.: (0332)24-55-65, 72-49-64,
(050) 661-68-90, (050) 788-49-49

Самолікування шкодить вашому здоров'ю

РЕКЛАМА

БЕЗКОШТОВНЕ обстеження слуху, підбір та налаштування слухового апарату уразі придбання.

Новорічні передбачення
ВІД ПРОВІДИЦІ Софії Вікторівни

Багаторічний стаж роботи і бездоганна репутація!
Лідкорила багатьох людей своїм даром та вмінням робити людей щасливими

У її силах коригувати долю, змінити негативи будь-якої складності, поєднувати і повертали люблячі серця, позбавляти самотності, залежності відворогів, відкривати шляхи удачі та везіння.

Оплата після результата.
Не будьте байдужими до себе та своїх близьких!

тел. (093) 053-64-20

■ Знай наших!

ІЗ КАМЕНЯ ДО ПАРИЖА ТА АМСТЕРДАМА – НА ВЕЛОСИПЕДІ

За 30 днів Богдан Ліпіч із Каменя-Каширського подолав 2400 кілометрів: п'ять країн, більше ста міст і тисячі сіл. Зрозумівши, що подорож двоколісником – дешевий спосіб здійснити задумане, остаточно наважився. Найперше вирішив побачити Париж – найяскравіше місто Європи – та Амстердам – столицю велосипедистів. Морально налаштовувався на мандрівку цілий рік, готувався довго – докупляв комплектування собі в дорогу і спочатку планував вирушити ще у 2018-му, але через іншу подію поїздка стартувала 11 липня 2019-го

Ірина ПАСІЧНИК

Мама випроводжала сина зі слізми – хвилювалася і постійно стежила за дописами Богдана в інтернеті, де хлопець вів свій блог, а якщо довго не писав, то навіть спати лягала з відкритим фейсбуком. Утім, усі можливі ризики, проблеми Богдан намагався прописати наперед, аби заздалегідь продумати варіанти іхнього вирішення.

— Зокрема, як дітям, коли трапиться ДТП, мені стане зле, закінчиться гроші і провіант, отримаю травми або нападе дикий звір, загублю документи чи хтось вкраде мої речі тощо. На щастя, більшість з обдуманого – вигадки і стереотипи. Навіть зміна погоди виявилася не страшною: іхати в дощ мені іноді дуже подобалося. А незнання мови в наш час узагалі не проблема, адже в кожному гаджеті є перекладач. Водночас найбільше переживав, аби не вийшов з ладу велосипед. Чув, що в людей розламувалися рами, а це все – кінець. Мені теж доводилося часто ремонтувати свій двоколісник, але думок зупинитися не викликав. Навпаки, повторював: «Навіть пішки, але дійду до Парижа». Серйозна приkrість, яка стала в дорозі, – зламався телефон. Це була майже катастрофа. Втрата його означала неможливість іхати за маршрутом, що прогладив навігатор, неможливість вести блог та інші неприємності, – розповідає мандрівник. — Довелося придбати новий гаджет.

Ранок Богдан Ліпіч розпочинав переважно о 7–8-й годині. Обов'язково робив розминку, перевіряв технічний стан велосипеда. Спати лягав о 22-й, інколи опівночі. Ночував у наметі, дехто радо дозволяв розміститися в себе на подвір'ї або ж навіть запрошував в дім.

І в те, що хотілося, в основному жив на сухпайках, національних стравах, найчастіше купував солодощі, щоб швидко відновити сили, енергію.

— Дуже хотілося всього українського: м'яса, борщу. Тепер упевнено можу

Фото з фейсбуку сторінки Богдана Ліпіча.

Богдан Ліпіч: «Мрійте і вірте у себе!»

сказати: немає нічого кращого, аніж сало, — розповів Богдан Ліпіч. — У дорогу виїхав із мінімальним бюджетом, десь 200–300 доларів. Щоправда, знайшлися охочі підтримати блог, деякі іноземці давали гроші при зустрічі.

Після поїздки веломандрівник зізнався, що найбільш комфортна і близька по духу для нього Польща, але чи зміг би жити тільки там – не впевнений.

Найбільше переживав, аби не вийшов з ладу велосипед. Чув, що в людей розламувалися рами, а це все – кінець.

— Важливо зрозуміти: якби Україні дати такі ж дороги, зарплати та ВВП на одну особу, як у Європі, то ми стали б кращими не тільки на цьому матеріку, але й у світі. У нас надзвичайно потужний потенціал, а в плані доступу до товарів і послуг ми тримаємо першість. Вийшов на вулицю – купив усе необхідне, тоді коли у відвіданіх мною країнах це не так легко зробити. Спробуйте придбати там сім-карту – і відразу відчуєте різницю. Ми маємо всі шанси стати першими, однак для цього потрібно неабияк попрацювати, — переконаний Богдан Ліпіч.

Тепер мандрівник упевнено стверджує: 2019 рік був найцікавішим у його житті!

— Я зробив те, в чому сам сумнівався, і максимально загартував свою

психіку. Ми і не підозрюємо, який величезний потенціал маємо. Кожен із нас може значно більше, ніж думає, — зазначає хлопець. — Шкоду, що не виїхав у такі подорожі раніше. Бо так іздійснюються мрії.

Окрім того, впродовж минулого року Богдан максимально удосконалив радіопрограму «Ukraine Dancing» — проект про клубну музику українською мовою, за підтримку якого пропонує 35 безкоштовних уроків із вивчення англійської мови з викладачкою Кембріджської школи Вікторією Ховард. А ще хлопець самостійно створив офіційний сайт шоу, почав співпрацювати з українськими артистами та як діджей виступив із власною музичною програмою у Львові, Києві, Вінниці, Луцьку, Житомирі, а також на фестивалі барв у Новограді-Волинському, в Тернопільській та Івано-Франківській областях. Знайшов однодумців у цій сфері та об'єднав їх навколо себе заради спільноти мети.

— У 2020-му планую здійснити чергову подорож на двоколіснику до Португалії чи Італії. А ще хочу заснувати громадське об'єднання, щоб організовувати веломандрівки постійно. Ну й, звісно, є плани написати книгу про першу велоподорож, а також створити музичний лейбл, що спеціалізується у виданні та просуванні клубної музики з українським вокалом. Аби досягнути певних результатів у новому році, читачам «Волині» раджу максимально планувати, стежити за своїми задумами, корегувати їх і встановлювати строки реалізації. А головне – вірити в себе та перестати мислити стереотипно, — закликає Богдан Ліпіч. ■

■ **Що віщує небесна канцелярія?**

«І друга декада лютого нагадуватиме весну»

«Гарячий» прогноз погоди від народного синоптика на січень та лютий

Леонід ОЛІЙНИК

Поки весь православний люд Волині святкував Різдво (по-новому), Новий рік, а потім знову Різдво (як завжди), Володимир Деркач із Каменя-Каширського невтомно працював, щоб намалювати нам синоптичну картину 2020-го. Чоловік спостерігав за природою з 25 грудня по 7 січня, і та йому підказувала, якою буде погода у відповідний період року. Тому даємо слово нашому позаштатному експерту:

— Загалом зима-2020 буде мінливовою: різкі перепади погоди, швидкі переходи від «+» до «–», лише декілька сплесків морозів, і то не дуже суттєвих, звісно до дощів у цю пору.

Перше півріччя 2020 року буде вологе, але в міру, а друге – досить посушливе, але про це – у наступних номерах «Волині».

СІЧЕНЬ

Друга декада буде досить одноманітною, невеликі нічні морози, майже постійно «плюс» у день. Зрідка опади у першій половині цього періоду, навіть дощ. Початок третьої десятиденки – холодніший. На початку спостерігається невеликий «мінус» і вдень, і вночі, далі морози посилються. Після цього на день-два потепліє і до кінця місяця буде досить комфортно, сильних морозів не передбачається. Опади протягом цього відрізка не суттєві.

Перше півріччя 2020 року буде вологе, але в міру, а друге – досить посушливе.

ЛЮТИЙ

Перша десятиденка місяця із самого початку збереже невеликі морози, а далі добряче потепліє, прийде відлига хоч і на короткий час. Під кінець декади температура знизиться. Один-два дні початку другої декади будуть прохолодніші, а далі знову нетипова для лютого погода – пануватиме швидше весна, а не зима. Останній відрізок місяця буде прохолодніший, лише кілька теплих днів у середині декади, а так зима ще нагадає про себе настанок. ■

Сніжинка тане на руці – хіба це не диво?

Приймальня 72-38-94	ВІДДІЛ РЕДАКЦІЇ
Заступники головного редактора	Місцевого самоврядування і сільського життя
Ульський Василь Михайлович Світлівська Галина Йосипівна	Гарбарчук Костянтин Володимирович 72-51-02
Руза Петро Макарович Римар Микола Анатолійович	Інформації
Наумук Сергій Васильович	Козюпа Мирослава Павлівна 72-61-21
72-39-89 72-20-07 72-38-94 72-38-94 72-51-02	Соціального захисту
Відповідальний секретар	Сомова Євгенія Володимирівна 72-38-94
Трофимук Тамара Сергіївна	Економіки
72-51-02	Лісова Алла Степанівна (244) 3-11-78
72-06-66 72-06-66	Спеціальні кореспонденти
Місюк Олена Андріївна Місюк Олена Миколаївна	Власюк Людмила Миколаївна 72-38-94
72-06-66	Фотокореспондент
72-71-07	Занюк Лариса Віталіївна 72-38-94
	Філюк Олександр Миколайович 72-06-66

ТзОВ «Газета «Волинь»
п/р UA20303440000026008055520122
КБ «ПриватБанк», МФО 303440
ЄДРПОУ 02471695
Друк офсетний.
Обсяг 4 друк. аркуші

ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС: 30 000

Реєстраційний номер
ВЛ №518-251P 02.03.2018 р.
Віддруковано: ТОВ «Поділля-Тер»,
м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.:
(0352) 52-27-37. http://a-print.com.ua

**Тижневий тираж 50005.
Замовлення №1063 .**